

EUSEBIUS LAB

Εργαστήριο Ιστορίας, Πολιτικής, Διπλωματίας και Γεωγραφίας της Εκκλησίας
Laboratory of History, Policy, Diplomacy and Geography of the Church

The Eusebius Lab International Working Papers Series

Eusebius Lab International Working Paper 2020/11

**ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ
ΣΤΟΝ ΒΙΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΟΔΕΣΤΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ**

*Η ανέκδοτη χειρόγραφη
φυλλάδα της Νιγρίτας (1800)*

Iωάννης Θ. Μπάκας

School of Pastoral and Social Theology
Aristotle University of Thessaloniki, Campus GR
54636 Thessaloniki, GREECE <http://eusebiuslab.past.auth.gr>

ISSN:2585-366X

**ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΣΤΟΝ ΒΙΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΟΔΕΣΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
Η ανέκδοτη χειρόγραφη φυλλάδα της Νιγρίτας (1800)**

Ιωάννης Θ. Μπάκας

SUMMARY

The services of the saints, the pamphlets used by the Church to celebrate solemnly the memory of a saint, mainly patron, in the annual liturgical cycle of the Church, provide us valuable information, not only about the person but also about the season and the effect of the holidays on the daily life of the people, through the hymnology and the life of the saint. The themes of the services refer, to a very large percentage, to popular saints who are particularly associated with a place or are considered to provide special protection. Many services remain hard to find and unpublished today. One such case is the unpublished handwritten service of the hieromartyr Modestus (December 18) from Nigrita of Macedonia, which reflects the tradition of Mount Athos and Jerusalem around this saint.

Corresponding author:

Ioannis Th. Bakas
Auth, Greece
Email: ibakas@past.auth.gr

ΕΠΑνΕΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
KAINOTOMIA

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ιωάννης Θ. Μπάκας

**ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΣΤΟΝ ΒΙΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΟΔΕΣΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
Η ανέκδοτη χειρόγραφη φυλλάδα της Νιγρίτας (1800) ***

Η ακολουθία ενός αγίου υπομνηματίζει με λεπτομέρεια τόσο τον άγιο όσο και την πόλη, επισκοπή ή μονή, με τις όποιες συνδέεται και εξασφαλίζει τη μνήμη και την τιμή του στον ετήσιο λειτουργικό κύκλο της Εκκλησίας¹. Πρόκειται για έντυπες ακολουθίες, οι οποίες, λόγω των λίγων σχετικά σελίδων τους, ονομάσθηκαν «φυλλάδες», κείμενα που περιέχουν τις λειτουργικές ακολουθίες που ψάλλονται πανηγυρικά κατά την ήμερα της γιορτής των τιμώμενων αγίων, θαυμαστών γεγονότων ή εικόνων. Κατά τον Χρυσοχοϊδη οι φυλλάδες προσφέρουν πολύτιμη υμνογραφική ύλη, που συντέθηκε για να καθιερώσει, αλλά και να διαδώσει την τιμή κάποιων δημοφιλών συνήθως αγίων. Οι ακολουθίες αυτές δεν συμπεριλήφθηκαν στα λειτουργικά βιβλία (Μηναία), αλλά ωστόσο, έτυχαν συνεχείς και πολλαπλές εκδόσεις, με την προσθήκη νέων υμνογραφικών κειμένων, αλλά και εμπλουτισμό του συναξαρίου του τιμώμενου προστάτη αγίου με νέα στοιχεία και θαύματα, πολλές φορές συγκεχυμένα και θρυλικά. Οι φυλλάδες παρέχουν στους κληρικούς και πιστούς ένα πλήρες λειτουργικό σύνολο για να τελέσουν έτσι μια ολοκληρωμένη πανήγυρη και να διαδώσουν τον βίο, τους άθλους και τα θαύματα του τιμώμενου αγίου. Η μεγάλη συγγραφική παραγωγή σύγχρονων υμνογράφων ασφαλώς αναβιώνει τη σχετική βυζαντινή και μεταβυζαντινή παράδοση, ωστόσο το γεγονός αυτό είχε ως συνέπεια αξιόλογες αρχαίες φυλλάδες να παραδίδονται στη λήθη ή να αγνοούνται και να είναι δυσεύρετες².

Το όνομα του αγίου Μόδεστου (18 Δεκεμβρίου) εικάζεται, σύμφωνα με το βίο που περιέχουν οι διάφορες εκδόσεις της ακολουθίας του, πως δόθηκε από κάποιον Ρωμαίο Συγκλητικό που υιοθέτησε, βρέφος ακόμη, τον άγιο. Προέρχεται από το λατινικό *modestus* που σημαίνει ο άνθρωπος του μέτρου υπενθυμίζοντας ωστόσο, στους αγροκτηνοτρο-

* Εκπονήθηκε στο πλαίσιο του ερευνητικού Προγράμματος «Σύστημα Πολυεπίπεδης Τεκμηρίωσης Θρησκευτικών Τόπων και Ιστορικών Συμπλεγμάτων» (Κωδ. 96665), που εντάσσεται στη Δράση «Ερευνώ – Δημιουργώ – Καινοτομώ» και χρηματοδοτείται από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Ανταγωνιστικότητα, Επιχειρηματικότητα και Καινοτομία» στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ 2014-2020.

¹ Κρ. Χρυσοχοϊδης, «Εισαγωγή», στο Δημοσθένης Στρατηγόπουλος-Κρίτων Χρυσοχοϊδης, Έντυπες Ακολουθίες Αγίων: συλλογή Ντόρης Παπαστράτου, Αθήνα 2007, σ. ιε'.

² Κρ. Χρυσοχοϊδης, σ. ιστ'.

ΕΠΑνΕΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

φικούς πληθυσμούς, με τους οποίους συνδέθηκε στενά, το «μόδι» (μέτρο χωρητικότητας για τα σιτηρά), καθώς οι ιδιότητες του αγίου δεν περιορίζονται μόνο στην προστασία των ζώων αλλά επεκτείνονται και στην προστασία της καλλιέργειας και στην αύξηση της συγκομιδής. Χαρακτηριστική είναι η ευχή «Χίλια μόδια!» που συνήθιζαν να ανταλλάσσουν οι χωρικοί κατά την ημέρα της γιορτής του αγίου Μοδέστου. Κατά την παράδοση ο άγιος υπήρξε θεραπευτής των ζώων, οπότε καθιερώθηκε και ως προστάτης τους, ιδιαίτερα των μεγαλόσωμων, αυτών που έσερναν το άροτρο, δηλαδή εκείνων που από τα βάθη των αιώνων αποτελούσαν τον πιο πολύτιμο σύντροφο και αρωγό του ανθρώπου στην καλλιέργεια της γης.

Στο συναξάρι της Ορθόδοξης Εκκλησίας αναφέρονται δύο άγιοι με το όνομα Μόδεστος. Ένας στις 16 Δεκεμβρίου και ένας στις 18 του ίδιου μήνα. Και οι δύο επίσκοποι των Ιεροσολύμων. Ο πρώτος, έζησε τον 7^ο αιώνα και ιεράτευσε την περίοδο μετά την καταστροφή των Ιεροσολύμων από τους Πέρσες και την αιχμαλωσία μεγάλου μέρους του πληθυσμού. Καθώς ο τότε πατριάρχης Ιεροσολύμων Ζαχαρίας στάλθηκε σε εξορία στην Περσία, μαζί με τον Τίμιο Σταυρό και χιλιάδες άλλους χριστιανούς, ο Μόδεστος εξελέγη για να τον αντικαταστήσει, ως τοποτηρητής αρχικά, στον πατριαρχικό θρόνο, ενώ η πόλη ήταν σωρός από καπνίζοντα ερείπια. Με μεγάλες θυσίες ο άγιος Μόδεστος, μερίμνησε, ώστε να ταφούν τα χιλιάδες θύματα και να αναστηλωθούν, όσο ήταν δυνατόν, οι ναοί και τα προσκυνήματα που είχαν αφανίσει και βεβηλώσει οι Πέρσες. Ο δεύτερος άγιος Μόδεστος, σύμφωνα με το συναξάρι του, γεννήθηκε τον 3^ο αιώνα στην πόλη Σεβάστεια και ήταν βοσκός βιδιών. Υπήρξε ιερομάρτυρας και υπηρέτησε ως επίσκοπος Ιεροσολύμων για 38 χρόνια. Το συναξάρι του αγίου αυτού σχετίζεται περισσότερο με την παράδοση που θέλει τον άγιο προστάτη των αροτριώντων ζώων, αλλά ταυτόχρονα παρουσιάζει και τα περισσότερα προβλήματα, καθώς δεν μαρτυρείται επίσκοπος Ιεροσολύμων με το όνομα Μόδεστος, κατά τον 3^ο και 4^ο αιώνα, αλλά και ο βίος του εμπεριέχει πολλά ζητήματα προς μελέτη. Ωστόσο, το συναξάρι του αγίου αυτού εμπεριέχεται στις περισσότερες έντυπες ακολουθίες που κυκλοφόρησαν τον 19^ο και 20^ο αιώνα, είτε σε σύντομη, είτε σε πιο εκτενή μορφή.

Ο Loparev στη μελέτη του, εκτός από τον Μόδεστο Ιεροσολύμων, τον γνωστό πατριάρχη του 7^{ου} αιώνα, αναφέρει και τον λιγότερο γνωστό, όπως σημειώνει, ιερομάρτυρα Μόδεστο, αλλά ταυτόχρονα και τον πιο δημοφιλή, από τους δύο, στην Ορθόδοξη Εκκλησία, όπως αποδεικνύεται από τις ακολουθίες του που περιέχονται σε πολλά χειρόγραφα στο Άγιο Όρος και όχι μόνο. Ο Loparev ανάγει την τιμή του ιερομάρτυρα Μοδέστου (18 Δεκεμβρίου) στο Βυζάντιο. Δημοσίευσε μάλιστα στην Πετρούπολη, το 1892, μια περιγραφή των θαυμάτων του, σύμφωνα με χειρόγραφο του 1023, που βρισκόταν στη Μόσχα και έφερε τον τίτλο «Αθλησις τοῦ ἀγίου Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων». Από τη σύγκριση που κάνει μεταξύ των κειμένων του βίου του, αποδεικνύει την ύπαρξη μιας παλαιότερης αγιολογικής πηγής, ενός πυρήνα, ο οποίος αργότερα

ΕΠΑνΕΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
KAINOTOMIA

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

αναπτύχθηκε περισσότερο³. Ο Heisenberg παρουσιάζει επίσης σχετικό, με τον ιερομάρτυρα Μόδεστο, λόγο του Νικόλαου Μεσαρίτη (12^{ος}-13^{ος}) με τίτλο: *Μαρτύριον τοῦ ιερομάρτυρος Μοδέστου συγγραφέν* μετά τὴν πόλεως ἄλωσιν παρὰ τοῦ Μεσαρίτου Νικολάου⁴. Αν ο Μεσαρίτης ως πόλη εννοεί την Κωνσταντινούπολη τότε αναφέρεται στην Ἀλωση του 1204 από τους Σταυροφόρους. Αν όμως αναφέρεται σε ἀλωση των Ιεροσολύμων, τότε θα εννοεί την ἀλωση από τους Πέρσες ἡ την ἀλωση από τους Ἀραβες, κατά τον 7^ο αιώνα, εποχή κατά την οποία ἐζησε και πατριάρχευσε ο ἀλλος ἀγιος Μόδεστος (632-634) ο οποίος όμως δεν ἦταν ιερομάρτυρος. Ο λόγος του Μεσαρίτη αποδεικνύει την αρχαιότητα της τιμῆς του αγίου Μοδέστου, αλλά και τη σύγχυση που προκλήθηκε από την ταύτιση πιθανότατα των βίων δύο προσώπων, ενός επισκόπου ιερομάρτυρα του 3^{ου} και 4^{ου} αιώνα και ενός πατριάρχη του 7^{ου} αιώνα⁵.

Το συναξάρι του αγίου ιερομάρτυρος Μοδέστου απασχόλησε και τον Σωφρόνιο Ευστρατιάδη⁶ στο αγιολόγιό του. Αναφερόμενος στα ιστορικά ζητήματα που προκαλεί το συναξάρι του αγίου Μοδέστου σημειώνει: *Τὰ γραμματικὰ λάθη τὰ διαστρέφοντα καὶ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἱστορίαν εἶναι πολλά, τὰ δὲ ἱστορικὰ ἔτι περισσοτέρων θρήνων ἄξια. Καὶ ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς πλάνης ἐστηρίχθη καὶ ἡ ὑμνογραφία ἔξυμνήσασα φανταστικὰ κατορθώματα ἀγίων, ἀλλὰ καὶ προσώπων μὴ ὑπαρξάντων. Ο Μόδεστος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐπὶ παραδείγματι, ἔξυμνεῖται ὡς ιερομάρτυρος ἀθλήσας ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μαξιμιανοῦ! (286-305), ἐν ᾧ ἡ ἱστορία ἔνα ἡμῖν παρέδωκεν Ἱεροσολύμων Μόδεστον, τὸν ἐπιτροπικῶς τὸν θρόνον πρῶτον διευθύναντα τῶν Ἱεροσολύμων κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ πατριάρχου Ζαχαρίου ἐν Περσίᾳ καὶ μετ' αὐτὸν καταλαβόντα τὸν θρόνον (632-634), τὸν γνωστὸν ἀνακαινιστὴν τῶν Ἱερῶν προσκυνημάτων.*

Ενδιαφέρον έχει, ότι ο Ευστρατιάδης ερευνώντας για τον δεύτερο αυτόν ἀγιο Μόδεστο, τον ανακαινιστή, ὅπως ονομάζει, των Ιεροσολύμων, παρατηρεί ότι το «Ιεροσολυμιτικό Κανονάριο» αναφέρει τρεις φορές τη μνήμη του: στις 17 Δεκεμβρίου, στις 19 Μαρτίου⁷ και την Παρασκευή προ των Βαΐων. Για τον ιερομάρτυρα Μόδεστο, για τον οποίο παραπέμπει στο συναξάρι της 16^{ης} Δεκεμβρίου του Νικοδήμου του Αγιορείτη, σημειώνει πως δεν γίνεται πουθενά λόγος γι' αυτόν ως υπαρκτό πρόσωπο. Ο Ευστρατιάδης

³ L. Serraz, «Beitrage zur Geschichte des Christlichen Altertum und der Byzantinischen Literatur. Festgabe Albert Ehrhard zum 60. Geburstag...», publié par Albert Michael Koeniger. Librairie Kurt Schröder. Bonn et Leipzig, 1922, viii-501 pages», *Échos d' Orient* 25/142 (1926) 254.

⁴ Βλέπε και A. Heisenberg, «Die Modestoslegende des Mesarites», Bonn 1922, *Beiträge zur Geschichte des christlichen Altertums und der byzantinischen Literatur. Festgabe Albert Ehrhard zum 60. Geburtstag*, Bonn-Leipzig 1922, p. 218-227.

⁵ Η Εκκλησία των Ιεροσολύμων αναδείχτηκε σε Πατριαρχείο το 451 με πρώτο πατριάρχη τον Ιουβενάλιο (I. Μπάκας, *Η ανύψωση της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων σε υπερμητροπολιτική διοίκηση τον 5ο μ.Χ. αιώνα. Οι προσκυνητές, οι μοναχοί, ο αρχιεπίσκοπος Ιουβενάλιος*, εκδ. Π. Πουρναράς, Θεσσαλονίκη 2010).

⁶ Σωφρ. Ευστρατιάδης, «Αγιολογικά. Βιβλιογραφία των Ακολουθιών», *Επετηρίς Εταιρείας Βυζαντινών Σπουδών* 9 (1932) 81-82.

⁷ Άλλού σημειώνει 29 Μαρτίου.

ΕΠΑνΕΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

χαρακτηρίζει τη μνημόνευση απίθανων αγίων ως «τερατολογία» και «ακαταστασία», για τη θεραπεία των οποίων εργάστηκε κατά τη σύνταξη του αγιολογικού Λεξικού του. Αξιοσημείωτη είναι η παρατήρησή του ότι, κατά την παράδοση, κάθε τοπική Εκκλησία γιόρταζε τη μνήμη ενός δημοφιλούς της αγίου όποτε αυτή επιθυμούσε και έκρινε, ανάλογα με την εποχή και την τοπική ανάγκη, χωρίς να προκαλεί το γεγονός αυτό αντίδραση ή σκανδαλισμό. Χαρακτηριστικά, αναφέρει επιπλέον τοπικούς εορτασμούς του αγίου Μοδέστου στις 18 Ιανουαρίου, στις 19 Οκτωβρίου και στις 16 Δεκεμβρίου⁸.

Ο λόγιος Αγάπιος Λάνδος ο Κρητικός, μοναχός του 17^{ου} αιώνα⁹, ασχολήθηκε με τον βίο και την τιμή του αγίου ιερομάρτυρα Μοδέστου. Η ακολουθία που συνέθεσε προς τιμήν του ωστόσο, τυπώθηκε στην Κωνσταντινούπολη μόλις το 1819¹⁰. Ο βίος τον οποίο παραθέτει ο Αγάπιος Λάνδος, στις διάφορες εκδόσεις και επανεκδόσεις του έργου του¹¹,

⁸ Σωφρ. Ευστρατιάδης, σ. 82, 83.

⁹ Για την έκδοση συλλογών από τον Λάνδο βλέπε στο Συμεών Πασχαλίδης – Δημοσθένης Κακλαμάνος, «Ο μοναχός Αγάπιος Λάνδος και η ιδέα της έκδοσης συλλογών από αγιορειτικά χειρόγραφα: Η Καλοκαιρινή και ο ανέκδοτος δεύτερος τόμος της», Πρακτικά 8^{ου} Διεθνούς Επιστημονικού Συνεδρίου: Άγιον Όρος και λογιοσύνη, Θεσσαλονίκη 2014, σ. 123-138.

¹⁰ Στ. Παπαδόπουλος, «Αγάπιος Λάνδος», Θρησκευτική και Ηθική Εγκυλοπαίδεια 1 (1962) 152-154.

¹¹ Ευχαριστίες οφείλω στον συνάδελφο Δημοσθένη Κακλαμάνο για την προμήθεια των ακολουθιών.

- Άκολουθία τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ιερομάρτυρος Μοδέστου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Συγγραφεῖσα μὲν παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός, καὶ ἔκδοθεῖσα τὸ πρῶτον δι' ἀδείας τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Γρηγορίου' νῦν δὲ δι' ἔξόδων, καὶ ἐπιμελείας Α.Σ. Ἀγαπητοῦ, πρὸς χρῆσιν καὶ ὡφέλειαν τῶν ὄρθοδόξων χριστιανῶν. Ἐν Πάτραις, τυπογραφεῖον Α. Σ. Ἀγαπητοῦ, 1857.
- Άκολουθία τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ιερομάρτυρος Μοδέστου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Συγγραφεῖσα μὲν παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός, καὶ ἔκδοθεῖσα τὸ πρῶτον δι' ἀδείας τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Γρηγορίου' νῦν δὲ τὸ δεύτερον μετὰ προσθήκης πολλῶν εύχῶν λεγομένων εἰς ἀσθενείας διαφόρων κτηνῶν, δαπάνη Β. Σεκοπούλου πρὸς χρῆσιν καὶ ὡφέλειαν τῶν ὄρθοδόξων χριστιανῶν. Ἐν Πάτραις παρὰ τῷ ἔκδότῃ Β. Σεκοπούλου. Τυπογραφεῖον "Ο Κάδμος" 1879.
- Άκολουθία καὶ βίος τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ιερομάρτυρος Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ θαυματουργοῦ συγγραφεῖσα μὲν παρ' Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός ἥδη δὲ ἔκδοθεῖσα ύπὸ Αθανασίου Οἰκονομίδου φοιτητοῦ τῆς ιατρικῆς. Ἐν Αθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Αντ. Χαλούλου 1884.
- Άκολουθία καὶ βίος τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ιερομάρτυρος Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ θαυματουργοῦ. συγγραφεῖσα μὲν πάρ' Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός ἥδη δὲ τὸ δεύτερον ἔκδοθεῖσα ύπὸ Αντωνίου Στ. Γεωργίου πρὸς χρῆσιν καὶ ὡφέλειαν τῶν ὄρθοδόξων. Ἐν Αθήναις 1891.
- Άκολουθία καὶ βίος τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ιερομάρτυρος Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ θαυματουργοῦ. συγγραφεῖσα παρ' Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός πρὸς χρῆσιν καὶ ὡφέλειαν τῶν ὄρθοδόξων. "Ἐκδοσις Μιχαὴλ I. Σαλιβέρου. Ἐν' Αθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων Μιχαὴλ I. Σαλιβέρου.
- Άκολουθία καὶ βίος τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ιερομάρτυρος Μοδέστου πατριάρχου Ἱεροσολύμων τοῦ θαυματουργοῦ. συγγραφεῖσα μὲν πάρ' Ἀγαπίου. "Ἡδη δὲ ἔκδοθεῖσα ύπὸ Γεωργίου Α. Βουτιέρη ιερέως καὶ

αναφέρει, τόσο τον τιμώμενο στις 18 Δεκεμβρίου¹², όσο και τον τιμώμενο στις 16¹³, με το ίδιο συναξάρι το οποίο αρχίζει από την ανάληψη των επισκοπικών καθηκόντων του Μοδέστου στα Ιεροσόλυμα και τη διαδοχή του επισκόπου Πλάτωνα(;) . Όμως, στον μέχρι τώρα κατάλογο των επισκόπων, αρχιεπισκόπων και πατριαρχών Ιεροσολύμων δεν αναφέρεται πουθενά επίσκοπος με το όνομα Πλάτων. Το συναξάρι περιλαμβάνεται στην πρώτη ακολουθία του Αγαπίου Λάνδου και αποτυπώνει μάλλον παλαιότερη παράδοση¹⁴. Στην ακολουθία αυτή ο μόνος χρονολογικός προσδιορισμός είναι ότι ο άγιος ιερομάρτυρας Μόδεστος (18 Δεκεμβρίου) διαδέχτηκε στον θρόνο των Ιεροσολύμων τον άγνωστο στις πηγές επίσκοπο Πλάτωνα:

Οὗτος ὁ τοῦ Θεοῦ θαυμάσιος ἄνθρωπος, ἐγεννήθη, καὶ ἐμαρτύρησεν εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἀπίστων εἰδωλολατρῶν. νέος δὲ τὴν ἡλικίαν ὤντας, ἦτον βοσκὸς βοδίων· κατ’ ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρόν, ἀπολιπὼν τὸν βίον ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων, ὁ θεῖος λέγω Πλάτων, ἐσυναυδρούσθη ὅλον τὸν πλῆθος εἰς τὴν Ἑκκλησίαν, καὶ κλείσαντες τάς πύλας τοῦ ναοῦ καὶ σφραγίσαντες ἐπιμελῶς, ἐπερίμεναν ἔξωθεν, ποῖον Ἀρχιερέα καὶ ποιμένα θέλει τοὺς ἔξαποστείλη ὁ Θεός· διότι τοιαύτην καλὴν συνήθειαν εἶχον, ὥπόταν ἥθελαν νὰ χειροτονήσουν Ἀρχιερέα τους, ὅποιος ἥθελεν ἡμπορέσῃ νὰ ἀνοίξῃ τάς πύλας τοῦ ναοῦ διὰ προσευχῆς, ἐκεῖνον εὐθὺς ὡς ἄξιον ἔχειροτονοῦσαν. τότε λοιπόν, ὡς ἀπὸ θείας χάριτος ὀδηγηθεὶς ὁ ἵερος Μόδεστος, ἔφθασεν εἰς τὰ πύλας τοῦ ναοῦ, καὶ εὐθὺς διὰ προσευχῆς καὶ θύραις ἀνοίχθησαν, καὶ ὁ θεῖος Μόδεστος Ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἀποκατεστάθη διὰ τὴν ἀπλότητα, καὶ ἀγάπην, ὅπου εἶχεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ καθαρότητα· ἔδεετο δὲ τοῦ θεοῦ καθεκάστην νὰ τοῦ δοῦθη κάμμια χάρις εἰς ὡφέλειαν [...]Ταῦτα εἰπῶν καὶ εὔχαμενος ἀπεκεφαλίσθη τῇ ΙΗ' τοῦ Δεκεμβρίου Μηνὸς ἡμέρα Παρασκευή, διότι ἔτσι ἐπαρεκάλεσεν· ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ ἡμέρᾳ ἔγεινε καὶ ἡ κοσμοσωτήριος σταύρωσις. "Οσοι λοιπὸν ἐκ πίστεως καὶ πόθου ἐορτάζουσι τὸν ἄγιον τοὺς θοηθεῖ καὶ τὸν οἴκον καὶ τὰ ζῶα των εὐλογεῖ καὶ

έφημερίου τοῦ ναοῦ Ὄσίου Μελετίου. Πρὸς χρῆσιν καὶ εὐλάβειαν χριστιανῶν. Ἐν Αθήναις τύποις: Α. Φραντζεσκάκη καὶ Α. Καϊτατζῆ. 1922.

¹² Άκολουθία τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ιερομάρτυρος Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων συγγραφεῖσα μὲν παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός, ἥδη δὲ τύποις ἐκδοθεῖσα δι’ ἀδείας τοῦ παναγιωτάτου καὶ οίκου μενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Γρηγορίου καὶ δι’ ἔξόδων καὶ ἐπιμελείας τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ιερομονάχοις κυρίου Θεοδοσίου, προηγουμένου τῆς κατὰ τὸ ἀγιώνυμον ὅρος ιερᾶς καὶ σεβασμίας μονῆς τοῦ Σταυρούκητα, τοῦ καὶ ἐπιτρόπου τῆς Κοινότητος χρηματίσαντος, πρὸς χρῆσιν καὶ ὡφέλειαν τῶν ὄρθιοδόξων. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. αιωνί'

¹³ Άκολουθία τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ιερομάρτυρος Μοδέστου πατριάρχου Ιεροσολύμων συγγραφεῖσα μὲν παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός, καὶ ἐκδοθεῖσα τὸ πρῶτον δι’ ἀδείας τοῦ παναγιωτάτου καὶ οίκου μενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Γρηγορίου. Νῦν δὲ τὸ τρίτον μέτα τὰ προσδήκης πολλῶν εύχῶν λεγομένων εἰς ἀσθενείας διαφόρων πτηνῶν δαπάνην Ἀνδρ. Β. Πάσχα πρὸς χρῆσιν καὶ ὡφέλειαν τῶν ὄρθιοδόξων χριστιανῶν. Ἐν Πάτραις βιβλιοπωλεῖον καὶ χαρτοπωλεῖον Ἀνδρ.Β.Πάσχα, 1905.

¹⁴ Βλέπε παραπομπή 20.

ΕΠΑνΕΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

πληθύνει καὶ τοὺς ἑλευθερώνει ἀπὸ παντὸς κακοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὃς ἡ δόξα, καὶ τὸ Κράτος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Σε έντυπη ακολουθία του 1868¹⁵, η οποία όμως δεν παραπέμπει στον Αγάπιο Λάνδο, -αλλά συναντούμε τη σημείωση: *Παρὰ ἀνωνύμου τινὸς ἐν χειρογράφῳ φυλλάδᾳ γεγραμένη-*, δημοσιεύεται ένας πιο εκτενής και πιο πλήρης σε γεγονότα και θαύματα βίος του αγίου Μοδέστου, αλλά και με τα μεγαλύτερα προβλήματα σε ό,τι αφορά την ιστορική του προσέγγιση¹⁶. Στον βίο αυτό δεν υπάρχει καμιά αναφορά σε προκάτοχο του Μοδέστου με το όνομα Πλάτων. Ο Σωφρόνιος Ευστρατιάδης¹⁷, αναφερόμενος στον ιερομάρτυρα Μόδεστο (18 Δεκεμβρίου) και στην ακολουθία του αυτή, παραπέμπει στο «Νέον Χιακόν Λειμωνάριον»¹⁸ θεωρώντας τον ανώνυμο κανόνα με το εκτενέστερο και πιο αναλυτικό συναξάρι ως ποίημα του Ιωάννη Μαυρόποδα, επισκόπου Ευχαῖτων (11^{ος} αιώνας). Το συναξάρι στο Χιακό Λειμωνάριο «διαβάζει», πιθανότατα από χειρόγραφο, ως έτος γέννησης του ιερομάρτυρα το 228 αντί του 298 στην έκδοση του 1868:

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΗ' τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου ιερομάρτυρος Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων τοῦ θαυματουργοῦ
Φέρει Μόδεστε παμμάκαρ καὶ σὸν τάφον,
Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἔγεννήθη ἀπὸ ὄρυθοδόξους γονεῖς, Εύσέβιον καὶ Θεοδούλην ὀνομαζομένους, ἐν τῇ πόλει Σεβαστείᾳ, ἐν ἔτει σήμερα [298]. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μήτηρ του ἦτον στεῖρα, τούτου χάριν διὰ προσευχῆς τῶν γονέων του, ἐδόθη εἰς αὐτοὺς υἱός, ὁ μέγας οὗτος πατήρ, ὅστερα ἀπὸ τεσσαράκοντα ἔτη τοῦ γάμου των. Ἀφοῦ δὲ ἔγεννήθη οὗτος, ἐδιαβάλθη ὁ πατήρ του εἰς τὸν Μαξιμιανόν, ὡς Χριστιανός. Καὶ λοιπὸν δεθείς, ἐκλείσθη μέσα εἰς τὴν φυλακήν. Τοῦτο δὲ μαθοῦσα ἡ γυνὴ του Θεοδούλη, ἐπῆγε καὶ αὐτὴ εἰς τὴν φυλακήν ὁμοῦ μὲ τὸν υἱόν της τοῦτον. Ἐκεῖ δὲ εἰς τὴν φυλακήν εύρισκόμενοι, παρεκάλεσαν καὶ οἱ δύο τὸν Θεόν, καὶ οὕτω παρέδωκαν τὰς ψυχάς των εἰς χεῖρας ἀγίων Ἀγγέλων, γενόμενοι μάρτυρες κατὰ γνώμην καὶ προαιρέσιν. Οἱ δὲ δεσμοφύλακες εύρόντες αὐτοὺς ἀποθαμμένους, εύρόντες δὲ καὶ τὸ παιδίον ζωντανὸν εἰς τῷ μέσῳ αὐτῶν, τὸ ἐπῆραν καὶ τὸ ἔφεραν εἰς τὸν Μαξιμιανόν· ἦτον δὲ τότε μηνῶν πέντε. Ο δὲ

¹⁵ Ακολουθία του εν αγίοις Πατρός ημών ιερομάρτυρος και θαυματουργού Μοδέστου αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων, εν μηνὶ Δεκεμβρίων ΙΗ', Εν Αθήναις, εκ του Τυπογραφείου Π.Β. Μωραΐτην, 1868.

¹⁶ Βλέπε και Γ. Π. Μέμος (εκδ.), Ακολουθία και βίος του εν Αγίοις Πατρός ημών ιερομάρτυρος και θαυματουργού Μοδέστου αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων, εν μηνὶ Δεκεμβρίων 18, Τύποις αδελφών Φρέρη, Εν Ερμουπόλει Σύρου χ.χ.

¹⁷ Σωφρ. Ευστρατιάδης, σ. 107.

¹⁸ Νέον Χιακόν Λειμωνάριον : περιέχον μαρτύρια παλαιά και νέα και βίους οσίων ως και ασματικάς ακολουθίας εις διαφόρους νεομάρτυρας Χίους ή εν Χίῳ αθλήσαντας, ως και τα μάλα τιμωμένους εν Χίῳ / Δαπάνη του ιερομονάχου Αμβροσίου Μιχάλου, Εν Αθήναις 1930, σ. 117-126.

ΕΠΑνΕΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

θασιλεύς θλέπων τὸ παιδίον νόστιμον καὶ χαριέστατον, παρέδωκε αὐτὸς εἰς ἔνα Συγκλητικὸν διὰ νὰ τὸ ἀναθρέψῃ ἐπιμελῶς· ἵνα μὲ τὸν καιρὸν γένη ἄξιον νὰ ὑπερετῇ τὸν ψευδώνυμον Θεὸν Δία. Τρεφόμενος λοιπὸν πλησίον εἰς τὸν Συγκλητικὸν ὁ μακάριος Μόδεστος, ἔμαθε, πῶς οἱ γονεῖς του μακαρίως ἀπέθανον εἰς τὴν φυλακὴν διὰ τὸν Χριστόν. Ὁθεν ὅταν ἔφθασεν εἰς τὰ δεκατρία ἡ τῆς ἡλικίας του, τότε εύρισκων ἔνα Χριστιανόν, ἐδιδάχθη ἀπὸ αὐτὸν τὴν εὔσεβειαν, καὶ ὅλως αὐτῆς οἰκεῖος καὶ ἕκδοτος γίνεται. Ἐλυπεῖτο δὲ διατὶ συνανεστρέφετο μὲ τοὺς Εἰδωλολάτρας [...] Καὶ μίαν φοράν, ὅταν ὁ Μαξιμιανὸς ἐκῆρυξεν, ὅτι ὅλος ὁ λαὸς νὰ προσφέρῃ θυσίας εἰς τοὺς Θεούς, τότε ὁ Ἄγιος εὔρὼν ἄδειαν, ἐπῆγεν εἰς τὸν τάφον τῶν γονέων του, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς νὰ τὸν ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Εἰδωλολατρῶν, ἵνα ἀξιωθῇ τοῦ Ἅγιου Βαπτίσματος. Ὁθεν εύρηκεν αὐτὸν ἔνας χρυσοχόος, καταγόμενος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ πέρνων αὐτόν, τὸν ἐπῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας, παραδοὺς αὐτὸν τῷ τότε ἐκεῖ Ἀρχιερεῖ· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τὸν ἐβάπτισε· καὶ, βαπτίζων αὐτὸν ἐθλεπεν ὁ Ἀρχιερεὺς ἔνα στῦλον πυρός, καὶ ἥτον ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν μέχρι τῆς κεφαλῆς τοῦ Μοδέστου. Βαπτισθεὶς δὲ ὁ Μόδεστος, ιάτρευσε τὸν ἀδελφὸν τοῦ χρυσοχόου, ὃποῦ εἶχεν μεγάλην ἀσθένειαν καὶ ἐκινδύνευε. Προσέτι ἐθεράπευσε καὶ ἔνα δαιμονισμένον. Ἐν τούτοις, εἰς ὀλίγον καιρόν, ἀπέθανε καὶ ἡ γυνὴ τοῦ χρυσοχόου καὶ μετ' ὀλίγον καιρόν, ἡσθένησε καὶ ὁ χρυσοχόος καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἦλθεν εἰς θάνατον· διό, βιασθεὶς ἐκ τῆς ἀσθενείας, ἔκαμε διαθήκην, ἀφῆσας τὸν ἱερὸν Μόδεστον, ὅμοῦ μὲ τοὺς δύο υἱοὺς κληρονόμους· ὁ δὲ Μόδεστος τὸ εἰδικὸν του μέρος διένειμε εἰς πτωχοὺς καὶ ὄρφανά, αὐτὸς δὲ ἀνεχώρησεν ἔξω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας βόσκων πρόβατα ἀπερνῶν ἐκείσε παραγόντας ζωὴν ἀσκητικήν. Οἱ δὲ τοῦ χρυσοχόου υἱοί, μὴ ὑποφέροντες νὰ βλέπωσι τὸν Ἅγιον τιμώμενον ἀπὸ ὅλους, τί νὰ κάμωσιν; Ἐπειδὴ αὐτοὶ ἔμελλον νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ Μησῆρι διὰ νὰ ἐμπορευθοῦν, διὰ τοῦτο κατάπεισαν καὶ τὸν μακάριον Μόδεστον νὰ ὑπάγῃ μαζύ των. Ἐκεῖ δὲ πηγαίνοντες, ἐπώλησαν ὡς δοῦλον τὸν ἄγιον εἰς ἔνα ἀπιστον ἄνθρωπον, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἔλαβε πολλὰ δεινὰ ὁ τρισόλβιος εἰς διάστημα ἐπτὰ ὄλοκλήρων ἔτῶν. Ἀλλ' ὁ ἄγιος διὰ θερμῆς καὶ ἐπιμόνου προσευχῆς του, ἤλευθερωσε τὸν αὐθέντην του ἐκεῖνον ἀπὸ τὴν πλάνην τῆς ἀπιστίας· καὶ κατάπεισεν αὐτὸν νὰ πιστεύσῃ καὶ νὰ βαπτισθῇ. Ἀλλὰ καὶ πάσχοντα ἀπὸ δεινὴν ἀσθένειαν, ὑγιῆ τοῦτον ἐποίησεν. Ἀφοῦ δὲ ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἐπῆγεν ὁ ἄγιος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα χάριν προσκυνήσεως τοῦ ζωοδόχου Τάφου. Ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα δὲ ἐπῆγεν εἰς τὸ ὅρος Σινᾶ, καὶ ἐκεῖ ἡσυχάζων, καὶ εἰς μόνον προσέχων τὸν Θεόν, πολλὰ θαύματα ἐποίησεν. "Υστερον δὲ πάλιν ἀνεχώρησε διὰ τὸν Ἅγιον Τάφον· ἐκεῖ δὲ εύρισκόμενος, ἐτελεύτησεν ὁ τότε ἐκεῖ Πατριάρχης. Ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρχε συνήθεια ἐκεῖ, ὅτι, ὅταν ἥθελον να κάμωσι Πατριάρχην ἐπαρακάλουν τὸν Θεόν, ποιος εἶναι ἄξιος· εἴτα ἐπήγαιναν ὅλοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ὅποιος ἥθελεν ἀνοίξῃ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ διὰ προσευχῆς, ἐκεῖνον ἔκαμνον Πατριάρχην.

ΕΠΑνΕΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Τοῦτο ἡκολούθησε, κατὰ τὴν συνήθειάν των, καὶ ἐπὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Πατριάρχου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἵερου Μοδέστου· διὸ ἀπεκαλύφθη εἰς αὐτούς, ὅτι ὁ ἵερὸς Μόδεστος εἶναι ἄξιος, τὸν ὄποιον καὶ ἐπῆραν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ προσευχηθεὶς, παραχρῆμα ἡνοίχθησαν αἱ πύλαι τοῦ ἵερου Ναοῦ, τὸν ὄποιον καὶ ἔχειροτόνησαν Ἀρχιερέα καὶ ποιμένα των· μετὰ δὲ τὴν χειροτονίαν του, ἥξιώθη να κάμνῃ ἀπειρα θαύματα, ἐκ τῶν ὄποιων φθόνω, κινούμενοι οἱ Ἐβραῖοι, εἴπον τῷ Βασιλεῖ, Βασιλεῦ! ὁ Μόδεστος διὰ τῆς μαγικῆς του τέχνης ἀπατᾷ τὸν λαόν, καὶ ὑθρίζει καὶ τὰ εἴδωλα. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἔστειλεν εὔθυνς καὶ ἔφερον τὸν ἵερὸν Μόδεστον ἐμπροσθέν του, εἰς ὃν εὗπε πόθεν σοὶ ἐδόθη ἡ δύναμις να ποιῆς τόσα θαύματα; ὄμοίως πᾶς ὑθρίζεις καὶ ἐμποδίζης καὶ τοὺς ἀνθρώπους νὰ μὴ προσκυνοῦν καὶ να σέβωνται τὰ εἴδωλα; Καὶ ὁ ἄγιος· Βασιλεῦ! Τὰ εἴδωλα ὅπου προσκυνεῖς, οὐκ εἰσὶ Θεοὶ ἀλλὰ δαιμονεῖς· Θεὸς ἀληθινός, εἶναι μόνος αὐτός, τὸν ὄποιο ἐγὼ πιστεύω καὶ κηρύττω, ὁ Ἰησοῦς, λέγω, Χριστός, ὅστις ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Καὶ λοιπὸν σὲ διδάσκω νὰ πιστεύσῃς εἰς τοῦτο τὸν ἀληθινὸν Θεόν μου, καὶ νὰ βαπτισθῆς, καὶ νὰ ἀφήσης αὐτὰ τὰ ἀναίσθητα εἴδωλα. Ταῦτα παρέλπιδα, ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἐπρόσταξε, καὶ ἔδεσαν τὸν ἄγιον εἰς τὰ οὐράς ζώων ἀγρίων, διὰ νὰ τρέχουν τὰ ζῷα, νὰ καταξεσχίζεται ὁ ἄγιος ἀπὸ τοὺς λίθους, συρόμενος βιαίως εἰς τὴν γῆν. Ἄλλ' ὡς τῶν θαυμασίων σου Χριστὲ Βασιλεῦ! Εὔθυνς ὅποι ἥρχισαν νὰ τρέχουν τὰ ζῷα, εύρεθη ὁ ἄγιος λυμένος χωρὶς νὰ πάθῃ κάνεν κακόν. Πάλιν ὁ Βασιλεὺς διατάπτει νὰ δέσουν τάς χεῖρας τοῦ ἄγιου, καὶ νὰ τὸν δέσουν εἰς τὰ ζῷα ὡς τὸ πρῶτον καὶ νὰ ἀναγκάσωσι τὰ ζῷα νὰ τρέχουν μὲ ὄρμήν, τὸ ὄποιον καὶ ἔγινε· συρόμενος δὲ ὁ ἄγιος, ἔψαλλε «Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ποίων θαυμάσια μόνος». Καὶ ὡς τοῦ θαύματος! Πάλιν εἰς ὀλίγην ὥραν ἐστάθησαν τὰ ζῷα, καὶ ὁ ἄγιος ἐστέκετο ὅρθιος χωρὶς νὰ βλαφθῇ εἰς τι μέρος [...].

Ο Νικόδημος ο Αγιορείτης σημειώνει μόνο τον ἄγιο Μόδεστο της 16^{ης} Δεκεμβρίου αναφέροντας όμως το εκτενέστερο συναξάρι του αγίου (της 18^{ης} Δεκεμβρίου) το οποίο περιλαμβάνει την καταγωγή και τον βίο του αγίου πριν ακόμη γίνει επίσκοπος Ιεροσολύμων. Δηλαδή ως καταγώμενου από τη Σεβάστεια και μαρτυρήσαντος στα χρόνια του αυτοκράτορα Μαξιμιανού¹⁹. Ωστόσο, σε υποσημείωσή του, και ο Νικόδημος σημειώνει ότι, ο ἄγιος αυτός εἶναι διαφορετικός του επίσης αγίου Μοδέστου (7^{ος} αιώνας) ο οποίος διετέλεσε, για δεκαέξι χρόνια, τοποτηρητής της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων, μετά την αιχμαλωσία από τους Πέρσες του πατριάρχη Ιεροσολύμων Ζαχαρία, και διάδοχός του²⁰.

¹⁹ Νικόδημος Αγιορείτης, Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού, τ. 2 (Νοέμβριος-Δεκέμβριος), Θεσσαλονίκη 1981, σ. 334-337.

²⁰ Χρ. Παπαδόπουλος, Ιστορία της Εκκλησίας Ιεροσολύμων, Θεσσαλονίκη 2009, σ. 241-244.

Ο Νικόδημος ο Αγιορείτης χρησιμοποιεί και αυτός τον υπολογισμό των χρόνων της ζωής και της ποιμαντορίας που συναντούμε στο εκτενές συναξάρι του της ακολουθίας του 1868, δίνοντας μας και την πληροφορία την οποία μάλλον οφείλει, όπως σημειώνει, στον «κατά πλάτος Βίον τοῦ Ἀγίου εἰς τὸν Ἐφραίμ», ότι ο ἀγιος ανέλαβε ως επίσκοπος Ιεροσολύμων στα πενήντα εννέα του έτη²¹. Ο Νικόδημος αντιλαμβάνεται το ζήτημα που προκαλούν οι δύο ημερομηνίες για την τιμή του αγίου Μοδέστου (16 και 18 Δεκεμβρίου) που απαντώνται στις φυλλάδες που Αγαπίου Λάνδου και γι' αυτό προσπαθεί στη σημείωσή του να δώσει λύση στο ζήτημα που προκύπτει: Σημειοῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ Μόδεστος οὗτος ἀπὸ τὸν Μόδεστον τὸν κατὰ τοὺς χρόνους Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως. "Οστις ἔκλεχθη ἐπιτροπικῶς εἰς τὸ νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων, ὅταν ἀπῆχθη εἰς Περσίαν αἷχμαλωτος ὑπὸ τοῦ Χοσρόου, Ζαχαρίας ὁ Ἱεροσολύμων. Ό δὲ Μόδεστος ἐκεῖνος ἦτον Ἀρχιμανδρίτης τῆς Λαύρας τοῦ Ἀγίου Θεοδοσίου, κατὰ τὸν Θεοφάνη, λίαν καλὸς καὶ ἐνάρετος, καὶ δεύτερος Ζοροβάθελ φανεῖς εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῶν κατακαυμένων Μοναστηρίων. "Οθεν οὐκ ἐγένετο Πατριάρχης τότε ὁ Μόδεστος. Ἡν γὰρ ἔτι ζῶν ὁ νόμιμος Πατριάρχης Ζαχαρίας. Ἀλλὰ μόνον προσεκλήθη προεστώς καὶ πρόεδρος τῶν Ἱεροσολύμων ὁ ἔργῳ καὶ λόγῳ Μόδεστος. Μόδεστος γάρ λατινιστὶ ἐρμηνεύεται κόσμιος καὶ εὔτακτος, κοσμῶν καὶ καλλωπίζων τὰ ἐκεῖσε σεμνεῖα, καὶ οὕτε τοὺς Ἰουδαίους φοβούμενος, οὕτε τοὺς Πέρσας. (Ὀρα σελ. 536 τῆς Δωδεκαθίβλου) Ο Μόδεστος δὲ οὗτος ὁ δεύτερος ἀναφέρεται κατὰ τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ἰαννουαρίου εἰς τὸ Συναξάριον τοῦ Ἀγίου Αναστασίου τοῦ Πέρσου, τοῦ ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως... Ό δὲ ἐλληνικὸς Βίος τούτου, εύρισκεται ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἰθήρων καὶ ἐν ἄλλαις, οὕτη ἡ ἀρχή· «Ο θαυμαστὸς Μόδεστος». Σύμφωνα με τον βίο που δημοσιεύει ο Νικόδημος ο Αγιορείτης, ἐκ θείας ἀποκαλύψεως χειροτονεῖται Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ὁ Ἀγιος Μόδεστος, ὕντας τότε χρόνων πεντήκοντα εννέα.

Στις επανεκδόσεις των ακολουθιών του αγίου Μοδέστου κατά τον 20^ο αιώνα παρατηρούμε συνήθως προτίμηση στο εκτενέστερο και πιο ολοκληρωμένο συναξάρι. Σε επανέκδοση της ακολουθίας του Αγαπίου Λάνδου, το 1922, συναντούμε για μια ακόμη φορά, νέα ανάγνωση του χρόνου γέννησης του αγίου, το 292²².

Ἄθλησις, καὶ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Μοδέστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Οὗτος ἐγεννήθη ἀπὸ ὄρθοδόξους γονεῖς Εύσέβιον, καὶ Θεοδούλην, ὀνομαζομένους ἐν τῇ πόλει Σεβαστείᾳ ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 292. ἐπειδὴ δὲ ἡ μήτηρ του ἦν στείρα, τούτου χάριν διὰ προσευχῆς τῶν γονέων του ἐδόθη εἰς αὐτοὺς υἱὸς ὁ μέγας οὗτος πατήρ uesteron ἀπὸ τεσσαράκοντα χρόνους τοῦ γάμου των, ἀφ'

²¹ Νικόδημος Αγιορείτης, σ. 336.

²² Αγαπίου Μοναχού του Κρητός, (επανέκδ. Γ. Α. Βουτέρη), Ακολουθία και βίος του αγίου ενδόξου ιερομάρτυρος Μοδέστου αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων, Τύποις Α. Φραντζεσκάκη και Α. Καϊτατζή 1922, Εν Αθήναις 1922.

ΕΠΑνΕΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

οῦ δὲ ἐγεννήθη οὗτος, διεβάλθη ὁ πατὴρ του εἰς τὸν Μαξιμιανὸν ὡς Χριστιανός, καὶ λοιπὸν δεθεὶς ἐκλείσθη μέσα εἰς φυλακὴν. τοῦτο μαθοῦσα ἡ γυνὴ του Θεοδούλη, ὑπῆγε καὶ αὐτὴ εἰς τὴν φυλακὴν. εύρισκόμενοι ἐκεῖ παρεκάλεσαν καὶ οἱ δύο τὸν Θεόν, καὶ οὕτω παρέδωκαν τάς ψυχὰς των εἰς χεῖρας ἀγίων ἀγγέλων, γενόμενοι μάρτυρες κατὰ γνώμην, καὶ προαιρεσιν, οἱ δὲ δεσμοφύλακες εύρόντες αὐτοὺς ἀποθαμμένους, εύρόντες δὲ καὶ τὸ παιδίον ζωντανὸν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν ἔλαθον, καὶ τὸ ἔφερον εἰς τὸν Μαξιμιανόν, ἦτον δὲ τότε πέντε μηνῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς βλέπων τὸ παιδίον εὔμορφον, καὶ χαριέστατον παρέδωκεν αὐτὸν εἰς ἔνα του συγκλητικὸν διὰ νὰ τὸ ἀναθρέψῃ ἐπιμελῶς, ἵνα μὲ τὸν καιρὸν γένη ἄξιον να ὑπηρετεῖ τὸν ψευδώνυμον Θεόν· διατρεφόμενος λοιπὸν κοντὰ εἰς τὸν συγκλητικὸν ὁ μακάριος Μόδεστος ἔμαθεν, ὅτι οἱ γονεῖς του μακαρίως ἀπέθανον εἰς τὴν φυλακὴν διὰ τὸν Χριστόν. ὅθεν ὅταν ἔφθασεν εἰς τοὺς δεκατρεῖς χρόνους τῆς ἡλικίας του, τότε εύρισκων ἔνα Χριστιανὸν ἔδιδαχθη ἀπ' ἑκεῖνον τὴν εὐσέβειαν, καὶ ὥλος αὐτῆς οἰκεῖος, καὶ ἔκδοτος γίνεται, ἐλυπεῖτο δὲ διατὶ συνεστρέφετο μὲ τοὺς ἔλληνας [...] Ταῦτα εἰπών, καὶ αὐξάμενος ἀποκεφαλίσθη τῇ ιη' Δεκεμβρίου, ἡμέρᾳ Παρασκευής. Διότι οὗτος παρεκάλεσεν· ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔγινε καὶ ἡ κοσμοσωτήριος σταύρωσις. "Οσοι λοιπὸν ἐκ πίστεως, καὶ πόθου ἐορτάζουσι τὸν ἄγιον, βοηθεῖ καὶ αὐτὸς τὸν οἶκον τους, καὶ τὰ ζῶα των εὐλογεῖ καὶ πληθύνει, καὶ τοὺς ἐλευθερώνει ἀπὸ παντὸς κακοῦ. οὗτος ὁ ἄγιος ἔζησε χρόνους ἑννενήκοντα ἑπτά (292+97=389). ἀρχιερατεύσας χρόνους τριάκοντα ὀκτὼ (389-38=351). καὶ ἀπῆλθεν εἰς τάς αἰώνιους μονάς· ὃν ἀξιωθείημεν καὶ ἡμεῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὃν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Σε ἄλλη επίσης επανέκδοση της ακολουθίας του Αγαπίου Λάνδου, το 1926, περιλαμβάνεται και πάλι ο εκτενής βίος στο τέλος του οποίου προστέθηκε προτροπή προς τους χριστιανούς ώστε να τιμούν τον ἄγιο: Ἐλθὼν εἰς τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου ἀποκεφαλίσθη ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆ 18 Δεκεμβρίου λέγων. Εἰς ἐσὲ Κύριε ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου, να ἔλθῃ ἡ εὐλογία σου εἰς ἑκείνους ὅπου μὲ ἐορτάζουν πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ ἀφθονία τῶν ζώων των, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἅγιου Ιερομάρτυρος Μοδέστου καὶ πάντων τῶν Ἅγιων. Ἄμήν²³.

Ο Τσολακίδης, μελετώντας πιθανότατα τους συναξαριστές, αναφερόμενος στο «Αγιολόγιό» του στον ἄγιο Μόδεστο της 18^{ης} Δεκεμβρίου, παραπέμπει στον συνονόματό του ἄγιο Μόδεστο, της 16^{ης} Δεκεμβρίου, σημειώνοντας χαρακτηριστικά ὅτι «όσα αναφέρονται για τον ἄγιο αυτό στους περισσότερους Συναξαριστές ανήκουν στη σφαίρα της φαντασίας και μόνο»²⁴, ακολουθώντας ίσως και αυτός τη διαπίστωση του

²³ Αγαπίου Μοναχού του Κρητός, (επανέκδ. Γ. Α. Βουτέρη), Ακολουθία του αγίου ενδόξου ιερομάρτυρος Μοδέστου αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων, Τύποις Α. Φραντζεσκάκη και Α. Καϊταζή, Εν Αθήναις 1926.

²⁴ Xρ. Τσολακίδης, Αγιολόγιο της Ορθοδοξίας, Αθήνα, σ. 1034 και 1027.

Σωφρόνιου Ευστρατιάδη. Ενώ παραθέτει στοιχεία του βίου του αγίου ιερομάρτυρα Μοδέστου από τη Σεβάστεια -άγνωστο εάν αναφέρεται στην ομώνυμη πόλη του Πόντου ή της Παλαιστίνης²⁵-, θεωρεί ότι ο άγιος πρέπει να ταυτιστεί με τον πολύ μεταγενέστερο Πατριάρχη Ιεροσολύμων Μόδεστο (632-634) ο οποίος ανακαίνισε τα προσκυνήματα που είχαν καταστρέψει οι Πέρσες και κοιμήθηκε εν ειρήνη: *Ησυχία καὶ πάλιν ἐπεκράτησεν ἐν ὅλῃ τῇ Παλαιστίνῃ. Ηύτυχησε δὲ ὅντως ὁ Μόδεστος ν' ἀναζωγονήσῃ τὴν ἀγίαν Πόλιν, εἰς ἣν ἡρξαντο αὐθίς συρρέοντες οἱ προσκυνηταὶ καὶ ἐν ᾧ ἀποκατεστάθη ἡ προτέρα κίνησις καὶ ζωή.*

Πρόβλημα προκαλεί στον πιο εκτενή βίο η αναφορά στο όνομα του ηγεμόνα ο οποίος θανάτωσε τον μάρτυρα. Ο βίος αναφέρει τον Μαξιμιανό ο οποίος διατέλεσε αυτοκράτορας, στο δυτικό τμήμα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, και συναυτοκράτορας του Διοκλητιανού κατά τη χρονική περίοδο 285-305. Αντίθετα, στην Ανατολή ο αυτοκράτορας ο οποίος έμεινε γνωστός για τους πολύ σκληρούς διωγμούς που εξαπέλυσε εναντίον των χριστιανών ήταν ο Μαξιμίνος (308-313) ο οποίος μαζί με τον Λικίνιο (308-324) μοιράστηκε το ανατολικό τμήμα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας μετά το θάνατο του Γαλερίου, το 311. Εάν ο άγιος Μόδεστος μαρτύρησε επί των ημερών τους, τότε το μαρτύριό του έλαβε χώρα περί το 305 με 308 μ.Χ.²⁶, όταν εξακολουθούσαν ακόμη οι διωγμοί²⁷ και όχι το 395²⁸, στα χρόνια της βασιλείας του Αρκαδίου (383-408), όταν ήδη ο χριστιανισμός επικράτησε ως επίσημη θρησκεία. Αν ισχύει το πρώτο, η αρχιερατεία του Μοδέστου συμπίπτει με την αρχιερατεία του Ιεροσολύμων Έρμαν (300-314), ενώ εάν ισχύει το δεύτερο, με βάση τον υπολογισμό του χρόνου, όπως αυτός προκύπτει από το εκτενέστερο και πιο λεπτομερές συναξάρι του αγίου Μοδέστου, η αρχιερατεία του αγίου συμπίπτει χρονικά με την αρχιερατεία του Κυρίλλου Ιεροσολύμων (348/350-387).

Για τον Petit, ο οποίος ασχολήθηκε με τη συλλογή και την καταγραφή ακολουθιών αγίων, οι ακολουθίες παρέχουν αναρίθμητες πληροφορίες στους θεολόγους και στους λαογράφους, ενώ δεν έχουν τίποτε να δώσουν στους ιστορικούς. Συντεθειμένες για τους απλοϊκούς πιστούς, μεταφέρουν έναν αυθορμητισμό και μια τόλμη εκφράσεων μέσα από τα οποία αποκαλύπτεται το βάθος της λαϊκής ψυχής. Τα κείμενα των ακολουθιών, όπου η αναλήθεια είναι παρούσα σε κάθε σελίδα, απηχούν μια ανταγωνιστική τοπική φιλοπατρία²⁹.

²⁵ Η πόλη της Σαμάρειας προς τιμή του Αυγούστου ονομάστηκε Σεβάστεια (Χρ. Παπαδόπουλος, σ. 48).

²⁶ ...ο Μαξιμίνος εξέδωκε διάταγμα διά του οποίου πάντες οι Χριστιανοί διετάσσοντο να προσφέρωσι θυσίαν (Χρ. Παπαδόπουλος, σ. 73).

²⁷ Βλέπε το σχετικό κεφάλαιο στο Χρ. Παπαδόπουλος, σ. 65-77. Κατά τον Χρ. Παπαδόπουλο οι διωγμοί στην Παλαιστίνη κράτησαν σχεδόν έως το διάταγμα της ανεξιθρησκείας το 313 (σ. 77).

²⁸ Νεότερα συναξάρια σημειώνουν ως έτος γέννησης του αγίου το 300 και θανάτου του το 374 (<https://www.trapezounta.gr/pontus/religion/saints-of-pontus/540/>).

²⁹ Κρ. Χρυσοχοΐδης, σ. 9-16.

Ο άγιος ιερομάρτυρας Μόδεστος αναφέρεται και στις Ιστορίες που κυκλοφόρησαν για την πόλη των Αθηνών λόγω της αναφοράς, στο εκτενές συναξάρι του, ότι έλαβε το βάπτισμα στην Αθήνα³⁰. Αξίζει να αναφερθεί ότι, ούτε ο εκκλησιαστικός Ιστορικός Ευσέβιος (265-340), μητροπολίτης στην Καισάρεια της Παλαιστίνης δεν κάνει, στον κατάλογο των επισκόπων Ιεροσολύμων που παραθέτει, καμία αναφορά στην ύπαρξη επισκόπου με το όνομα Μόδεστος, ο οποίος μάλιστα μπορεί να ήταν και σύγχρονός του³¹. Αντίθετα, έχει ενδιαφέρον ότι, αναφερόμενος στους επισκόπους Ιεροσολύμων του 2^{ου} αιώνα σημειώνει³²: *Τῶν γε μὴν ἐν ιεροσολύμοις Ἐπισκόπων τοὺς χρόνους, γραφῇ σωζομένους οὐδαμῶς εὗρον, κομιδῇ γὰρ οὖν βραχυβίους αὐτοὺς λόγους κατέχει γενέσθαι.*

Από το περιεχόμενό της η ακολουθία του αγίου Μοδέστου αποτελούσε μια πολύ χρησική φυλλάδα, καθώς περιλαμβάνει τα απαραίτητα για την ευλογία των οικόσιτων ζώων που χρησιμοποιούνταν στις αγροτικές εργασίες, πολύτιμα για την επιβίωση των πληθυσμών της υπαίθρου και την ευλογία της αγροτικής εργασίας. Η εφημερίδα «Θεοσαλία», στις 19 Δεκεμβρίου του 1884, με αφορμή τον εορτασμό του δημοφιλούς αγίου στα Μελισσάτικα του Βόλου σημειώνει³³: *Χθές ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Μοδέστου προστάτου, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν κτηνῶν ἐτελοῦντο ὑψώματα καθ' ὅλην τὴν Θεοσαλίαν, ἐν δὲ τῷ πλησίον χωρίῳ τοῦ δήμου μας Μαλισσάτικα ἐτελεῖτο πανήγυρις εἰς ἥν πολλοὶ μετέβησαν καὶ ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως καίτοι ὁ καιρὸς ἦν βροχερὸς καὶ ἥκιστα εύπρόσδεκτος εἰς ἔξοχικὰς ἐκδρομάς...*

Στη Νιγρίτα -από όπου η μελετώμενη και παρατιθέμενη στη συνέχεια ως παράρτημα φυλλάδα-, όπως και στα περισσότερα μέρη της βόρειας και κεντρικής Ελλάδας και των Βαλκανίων ακολουθείται η παράδοση του Αγίου Όρους, να τιμάται δηλαδή, ως προστάτης των αροτριώντων και όχι μόνο, ζώων ο ιερομάρτυρας Μόδεστος (18 Δεκεμβρίου) και όχι ο πατριάρχης Μόδεστος (16 Δεκεμβρίου)³⁴. Μάλιστα έχει ενδιαφέρον το γεγονός ότι στη Νιγρίτα η κατάλυση ιχθύος παρατείνεται, κατά την Τεσσαρακοστή των Χριστουγέννων, κατά μία ημέρα, την 18^η Δεκεμβρίου, προκειμένου η κατάλυση να συμπεριλάβει και τη γιορτή του αγίου Μοδέστου και ο άγιος έτσι να τιμηθεί με κατάλυση. Η αγιορείτικη παράδοση οφείλεται πιθανότατα και στην ύπαρξη, στον κάτω ρου του Στρυμόνα ποταμού, πλήθους αγιορείτικων μετοχίων³⁵, με εκτεταμένες καλλιέργειες και φυσικά χρήση

³⁰ Φερδ. Γρηγορόβιος (μετ. Σπ. Λάμπρου), *Ιστορία της πόλεως Αθηνών κατά τους Μέσους Αιώνας*, τ. 1, Εν Αθήναις 1904, σ. 116.

³¹ Ευσέβιος Καισαρείας, *Εκκλησιαστική Ιστορία*, 6.10 (Περὶ τῶν ἐν ιεροσολύμοις Ἐπισκόπων).

³² Χρ. Παπαδόπουλος, σ. 43 (Ευσέβιος Καισαρείας, *Εκκλησιαστική Ιστορία*, 3.19).

³³ «Διάφορα», Εφημ. Θεοσαλία 376 (Βόλος, Τετάρτη 19.12.1884) 3

³⁴ Αντίγραφο της χειρόγραφης φυλλάδας του Αγίου Μοδέστου μου προμήθευσε για τις ανάγκες του μεταπτυχιακού μου (1993) ο τότε προϊστάμενος του ναού, μακαριστός πλέον, π. Μιλτιάδης Ιλαρίδης.

³⁵ Βλέπε σχετικά στο Ν. Ζήκος-Κ. Τσουρής-Κύρ. Παυλικιάνωφ, *Τα μοναστήρια του Στρυμόνα και της Ροδόπης*, Αγιορείτικη Βιβλιοθήκη 2010.

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ζώων απαραίτητων γι' αυτές. Η περιοχή μάλιστα, κατά τον 15^ο αιώνα, χαρακτηρίζεται ως «Βιλαέτι των καλογήρων»³⁶.

Η παραπάνω τοπική παράδοση εμπλουτίστηκε και με άλλες τοπικές παραδόσεις, κατά το δεύτερο μισό του 18^{ου} αιώνα, όταν παρατηρείται μια τεράστια πληθυσμιακή και οικονομική ανάπτυξη, όπως τουλάχιστον μαρτυρεί η επέκταση και η ολική αγιογράφηση του καθεδρικού ναού του αγίου Γεωργίου. Πληθυσμοί βλαχόφωνοι και ελληνόφωνοι από τη Μοσχόπολη, τη δυτική Μακεδονία και την Πίνδο, τη Βωβούσα, από την Τρυγόνα Τρικάλων³⁷, την Καλαμπάκα, τα Τρίκαλα και την Καρδίτσα, από τη Χαλκιδική και από τον Όλυμπο, έρχονται να προστεθούν στους πληθυσμούς που κατέβηκαν από τις πλαγιές του Βερτίσκου, από την Όσσα, τη Μπέροβα, τη Χωρούδα, το Σοχό και τα χωριά που εξισλαμίσθηκαν, δηλαδή, το βλαχόφωνο Φλαμούρι και τη γειτονικό Λέλοβα. Από την περιοχή του Ολύμπου υπάρχουν αναφορές για πληθυσμούς από το Λιβάδι, τη Σκοτίνα, τη Ραφάνη, ενώ η μεγαλύτερη πληθυσμιακή ομάδα προέρχεται από την Κρανιά και το Λιτόχωρο³⁸.

Σε περιστατικό το οποίο σημειώνει κατά το πέρασμά του από τη Νιγρίτα ο G. F. Abbot στο μεταίχμιο του 19^{ου} με τον 20^ο αιώνα αναφέρει ότι, λόγω πιθανής νόσου που πρόσβαλε τότε τα ζώα, την Κυριακή, μετά τη θεία λειτουργία, οι χωρικοί μετέφεραν τα αροτριώντα ζώα στο προαύλιο του ναού προκειμένου ο εφημέριος να διαβάσει σε αυτά τις σχετικές ευχές του αγίου Μάμαντος και Μοδέστου και να τα ευλογήσει με το λείψαντο του αγίου Διονυσίου του εν Ολύμπω το οποίο βρισκόταν, χάριν ευλογίας, εκείνη την εποχή στην Νιγρίτα³⁹.

Η χειρόγραφη ακολουθία (φυλλάδα) του αγίου Μοδέστου η οποία φυλάσσεται στον καθεδρικό ναό του Αγίου Γεωργίου της Νιγρίτας έχει διαστάσεις 17X24 εκατοστά. Είναι γραμμένη με μαύρη μελάνη εκτός από τις διακοσμήσεις στις επικεφαλίδες και τα αρχιγράμματα τα οποία έχουν γραφεί με κόκκινη μελάνη⁴⁰. Η αρίθμηση των σελίδων γίνεται με το ελληνικό σύστημα αρίθμησης. Η ακολουθία αναφέρεται στον ιερομάρτυρα επίσκοπο Ιεροσολύμων Μόδεστο (18 Δεκεμβρίου) και περιλαμβάνει μικρό και μέγα εσπερινό, λιτή, όρθρο και θεία λειτουργία, το συναξάριτο αγίου Μοδέστου και έξι ευχές του αγίου Μάμαντος και μία του αγίου Μοδέστου «λεγόμεναι όταν ένσκήψει λοιμώδης

³⁶ Lowry Heath, «Το οθωμανικό Βιλαέτι Kesislik [των καλόγερων] κατά τον 15^ο αιώνα: Γεωγραφική θέση, πληθυσμός και φορολογία», Θεσσαλονικέων Πόλις 17, Θεσσαλονίκη, Απρίλιος 2005.

³⁷ Πολλοί κάτοικοι του χωριού Χλιτζιάδες Καλαμπάκας (Τρυγόνα) μετά από μια μεγάλη κατολίσθηση που συνέβη στο χωριό, όπου γκρεμίστηκαν πολλά σπίτια, εγκαταστάθηκαν στη Νιγρίτα (Τρυγόνα Καλαμπάκας, <https://www.gtp.gr/locpage.asp?id=13235&lng=1>).

³⁸ Ιω. Μπάκας, Η μαζική μετανάστευση των Κρανιωτών στη Νιγρίτα κατά τον 19ο αιώνα, <http://www.dimosvisaltias.gr/index.php/mn-odimosmas/mn-istoria/1337-metanastefsi-kranidiwtwn-sthn-nigrira>.

³⁹ G. Abbot, *Macedonian Folklore*, Cambridge 1903, σ. 223, 224.

⁴⁰ Αν. Ρίζου, «Χειρόγραφα του ιερού ναού Αγίου Γεωργίου Νιγρίτας. Η χειρόγραφη ακολουθία του Αγίου Μοδέστου και η σημασία της στην ιστορία της περιοχής», Σίρις. Περιοδική έκδοση του Συνδέσμου Φιλολόγων Ν. Σερρών 6 (Σέρρες, 1997-2002) 188.

ΕΠΑνΕΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

νόσος, ἐν τοῖς κτήνεσι». Η ακολουθία περιλαμβάνει στο τέλος τα απολυτίκια των αγίων Μάμαντος και Τρύφωνος⁴¹. Η ακολουθία αυτή, ακολουθώντας το χειρόγραφο του Αγαπίου Λάνδου, περιλαμβάνει τον σύντομο βίο, γεγονός που επιβεβαιώνει την κοινή παράδοση και στα δύο αυτά χειρόγραφα.

Όπως σημειώνεται στο τέλος της ακολουθίας (σελ. 58) συγγραφέας ή αντιγραφέας της φέρεται ο Ιγνάτιος Φιλοθεΐτης ο οποίος ολοκλήρωσε το έργο στις 7 Σεπτεμβρίου του 1800: Ἐγράφη τὸ πάρον, διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὔτελοῦς ἴγνατίου προηγουμένου Φιλοθεΐτου εἰς τοὺς ,αω σεπτεμβρίου ζ' ἔλαβεν τέλος. Ο Ιγνάτιος Φιλοθεΐτης ανήκει στους λόγιους μοναχούς, του τέλους του 18^{ου} και των αρχών του 19^{ου} αιώνα, ο οποίος μάλιστα είχε διατελέσει και ηγούμενος της αγιορείτικης μονής του Φιλοθέου⁴². Η ύπαρξη στην περιοχή της Νιγρίτας μετοχίου της μονής Φιλοθέου αλλά και λογίων μοναχών της ίδιας μονής, ως παιδαγωγών, στα τέλη του 18^{ου} αιώνα, ενισχύει την υπόθεση ότι είναι πιθανό η ακολουθία να γράφτηκε στη Νιγρίτα⁴³.

Η μεγάλη χρήση της φυλλάδας διαπιστώνεται από τη σημαντική φθορά των φύλλων της, αλλά και από το γεγονός ότι από τις χρονικές σημειώσεις που περιλαμβάνει στα εσώφυλλά της, γίνεται αντιληπτό ότι χρησιμοποιούνταν ταυτόχρονα και ως βιβλίο καταγραφών συμφωνιών του ναού, καθώς περιλαμβάνει σημειώσεις συμφωνητικών των νεωκόρων⁴⁴.

Συγκρίνοντας τη φυλλάδα της Νιγρίτας με τις προαναφερθείσες ακολουθίες θα διαπιστώσει ότι πρόκειται για ένα εντελώς διαφορετικό έργο, ίσως άγνωστο στους εκδότες των ακολουθιών. Η αντιγραφή της πραγματοποιήθηκε, πιθανότατα από αγιορείτικο χειρόγραφο της Μονής Φιλοθέου, για να καλύψει τις τοπικές λειτουργικές ανάγκες για τον εορτασμό του αγίου στη Νιγρίτα και στα αγιορείτικα μετόχια γύρω της. Οι ομοιότητες με τις άλλες ακολουθίες του αγίου Μοδέστου εντοπίζονται στον βίο του αγίου, όπου προτιμάται ο πιο σύντομος, καθώς και στις ευχές του αγίου Μάμαντος και του αγίου Μοδέστου.

Η δημοσίευση της φυλλάδας, που ακολουθεί ως παράρτημα, στοχεύει στον εμπλουτισμό των υπαρχόντων ακολουθιών, των σχετικών με την αμφιλεγόμενη ύπαρξη του ιερομάρτυρα επισκόπου Ιεροσολύμων Μοδέστου, με μία ακόμη και μάλιστα χειρόγραφη.

⁴¹ Αν. Ρίζου, σ. 189.

⁴² Αν. Ρίζου, σ. 190.

⁴³ Σπ. Λάμπρου, «Κατάλογος των Κωδίκων Αλεξίου Κολυβά», *Νέος Ελληνομνήμων* 15 (1921) 275-276.

⁴⁴ Αν. Ρίζου, σ. 192-194.

ΕΠΑνΕΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

1854. Συνέβησεν

ταντότερος λόγος εν
αγοραστικής της
το άγιον της Μεγαλύτερης
τιμής της Αγίας Ιωάννης
Παπανικολίου.

Τερτίη διήμερος στον αγιονότερο πόλεμον
της Βαριάς Επαρχίας στην Καστοριά,
αναδιηγεῖται την Επιτροπήν της αγίας
τιμής της Αγίας Ιωάννης την παρα-
ονανή, στην οποίαν ενεργήθησεν παρα-
τίουν 1885

Μετά δεκατέσσερα: ἐπι: Πρώτην αγοράν, Ιωάννην
αριστούς Πατρός πάντη Θεοφάνειας Μοδέσου Πατρός
αρχοντοστολίου χρηματίσαντος. Κατά μητρόν
απορία. Ειδό, γέτε καράβη· 15άρι: 51: δ: έπος: α.
παντόνες μαζίρες οὐαίς.

Τοντίκα τὸ αγορανίσσιον, παδαράς ακοντίσσιον
τοῦ Θαυματουργοῦ αρδειζαγέλου. ἀπῆλθε γαρ
ἄνσοι, τῶν Θαυμάτων πλούτος, καὶ ἀντοῖς βο-
σκήσασι. διὸ ἡ κάτευσον, διαρρόντας πάντας
γυναῖς οὐαῖς, τὴν εἰρήνην, τὴν τόσιμην της
τάξος: — Δις θύμον.

Μοδέσου τὴν μητέραν οἱ πέποι, τὸν ἱερομάρ-
τυρος. Πατριαρχών υπεροχοντανόν, μητέρων
γελ διό, ἐπαγίως πάντες, επαγίως ερογρά-
χοντες. τὴν χαράν τούτην αριστεύοντος, τοῦ
γάρ προσβεντεί γαρ τοιαύτην τὰς γυναῖς
οὐαῖς, τὴν εἰρήνην ηγετεύοντες: — Βασιλεύοντες
Παντήποτεν αγωγήν φαίνονται τούς παπούλαστρά
εἰποτος θεούς συναδόσαντον τοιαύτην αὐτῷ τούτῳ

Θαυμάτων πλέιστα, οὐκούδεν εἶσαι, τὰς δὲ
νησιπάντοις μονήματος. αὐτῷ πρόσδραχεψίν,
δηρδῆνας ταῖς φυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην οὐ
ἔτοιμα εἶπε: — Ὅρα. ἦχος, δ.

Πήν τὸν Θαυμάτωνος πῆδιν. Πατριαρχῶν οὐ
ἔτι ψροσολύματος. οὐ εὐχορέτων Μαρτυριῶν, πα-
τηροῦ ημῶν Μόδεγα. τοῖς οὐειπεῖν διηποστατοῦ-
τα. οὐ αὔγειοι νηπερδάμασσοι. οὐ αὔδωποι
ιδοφασσοι. οὐ δαιμονίοις εὔριστοι, θρωνοὶ σὲ γοὺ
ημίονοι. τοῦ ηγών πονηματίγονον. τριβολοῖσιν δὲ οὐ-
σιν. των γιδαροῦν. τοῦ μοχύβολου τοῦ λέβητος.
τοῦ πυρὸς. τοῦ κίονος. οὐ τοῦ αἴγαρον περιγλυφεσσον
τοῦ κοχάσσον. αὖτε οὐ πάτερ ιερομάρτυρων τρισθίτη.
οὐ οὖχων παρέρποντας πρὸς Θεὸν. γεντανόν γνε-
τολον νηπερημῶν. ἀκτερίωντον την γινήμανος. οὐ
δεξιόντον τὰ νημάτα τοῦ Θάνατος. ἐχεδῆνας ταῖς
φυχαῖς ημῶν: — Καίνιον. Οἶτον.

Πίκος οὐλος Θεοῦ, οἱ Μόδεγοι εἴριν, οὐδὲ πῆδιν
δαυμάτων. οὐ δρόμον μαρτυρίου, οὐδὲ τοδεῖον
τετεπτατο: — Καί νιν. Σπέν.

Δεσμονία εἴριν, τὴν δένοντα προσέχου, τοῦ
οὐ παρακαλοῦντον. οὐ τούτους βασιζόντας τοῦ
οὐ γού εξίωσον: —

Τοῦ παν εποιεῖ. απορεύετον. Καί τοι:
πονηματίον. Καί νιν. Τοῦ Θεοῦ.
οὐ γινετο αἴρεσσον.

Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου. Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου.
Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου.

Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου. Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου.
Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου.

Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου. Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου.
Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου.

Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου. Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου.
Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου.

Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου. Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου.

Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου. Εἰπεντον τοῦ Λαζαρίου.

Οὐδὲ τὸ Μεγάρον ἐστερινόν. §. 3. Μαρέγας αὐτός.
Εἰς δὲ τὴν κύριαν ἐκκλησίαν. ἵστηται δὲ, καὶ οὐδὲποτε, §.
προσκυνάτος. ἥπος. σέ. Ταῦτα οὐπανίντας λαμβάνειν.
εἴτε πνεύματις τῶν αρρώτων τοῦ δεῖου Πεντάκατος,
δαμασκηνούργος τῶν κατών, τοῦ Θεοῦ ποιητικής
των, οἱ Μοδεγος ὄμοιότες δῆλος χώρα. Θεον παν-
τοκράτορα. τὸν βασιλέα κατίκουσαν ως σαδρὸν,
καὶ τὸν τούτην νῦν ὄμοιόρροας:—

Παρτυρίκως δρεπάγεις, ἀνδέων αἴρεται, Θεοχορῶν δι-
δακτον, τῶν Θεοῦ μηνοπίστων. Δοὺς πάντας δι' οὐτείας
ζεύντες σερρώς, εἰς χριστὸν θεμμέρειον. μηροδο-
γεῖν βασιλέα καὶ τοὺς ἀντοῦ, καρταρώτατα διη-
γασα:—

πιθοκηφαῖς γάλακας ἔδοθεν χάρισσος, καὶ ταῦτα:
εἷν πάντα, τοῦ Θεοῦ γαρ καὶ τὰ ταῦτα, ποιησάντος
βασιλεύς. οὖν καὶ νῦν, τὰς υπεισαν παρεργασίας, καὶ
τοῖς ἕνεργοις δεοπλόκοσι ως εἰκανοῖς. / να ποδῶν ἔβ-
εγκατέστη:— Δόξα. ἥπος, πρ. 3.

Τὸν νομίαν βασιλέα, καὶ τὸν αὐτὸν βοοκηφαῖτον ἐπιμελητήν
τὸ πρότερον. τὸ δὲ αὐτὸν ταῦτας τοῦ ναοῦ
διὰ προστάχης σενεγόντα, διοῦ τὸ Πατριαρχεῖον

κηπορωσακέντρον. ναὶ διδόστε τὴν χάριν τοῦ α-
παρτιτείν εἰπαντοίων νοοημάτων προφα-
νῶς ταῦτας ταῦτας, ἀνδρῶπον ἀνεκα διδέξα-
μενον. διὸν πρὸς εἰδηχολαργοῦντος τυράννου. καὶ
εραστιωτῶν; οὐδεῖσθων. οὐαὶ ταῦτας ταῦτας, χρι-
στοπον πλούτος, καρκαζίας οἵσι τούτοις ποιεῖσθαι, μητε-
σχηκότες βίου, φαδρᾶς αινιδρηγενίουν χαρονίας.
χαροίσις οἱ ἐν τοῖς δαμασκοῖς μετάποτος Μοδεγα, ιερομά-
ρτυρ, καὶ πατριαρχῶν ἀκροδόνιον. χαροίσις ὁδιάρχων
μαρσόντων θαυμάτων, καὶ ἀπόδων βασιλεύσηντον
οὐ πάρ χῶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καθηυπάρχοντας, καὶ
οὐρανοῖς μετὰ αὐτήν τον, καὶ πάντων αἴροντας, εἰς
κοινῶς ἐποπλέοντας αἰματος θύμην αἴρετας, διη-
νεκτῶς ἐπιλεπτοίς. αὐτὸν πατριαρχῶν καὶ ταῦτα
μεμονωμένων αὔροτατε πατητὸν ἡμῶν, μητείον
ὑπέρ ἡμῶν. Ιων οὐ δύναμεντον προσδέστε τὸν πα-
τητὸν, καὶ οὐτῆς Ιων γένετον ἡμῶν:— νῦν. Οὐαὶ
τὸ μητρικαρίστος Παναγία περδένε; διὸ μη ἀνιψι-
στοις τὸν αὐτόχθοντον θόνον; οὐαὶ αὔροτας εἰπατρε-
ῖκαλλας οὗτος μονογένης. οἱ αὐτοὶ εἰδοῦ τὴν αἴριν
προηγεῖς αἴρασις σαρκαδεῖς. φύσει δέος νεαροῖς
καὶ φύσει πλούτος αὐδούπος δι' ἡμέν. τὰ εἰσδο-

προσωπών τεμαχίους. οἵ τινες δικαιούνται εἰς τούς
χάριτας γεννηθέντας. οἵ τινες ἀκάλυπτοι, σεβόμενοι πάγι-
μακάριστα, φεγγιναῖς φύξαις θέματα:

Εἰδος. Λόγος ιαπόν. Τοποθετήσας θεοὺς πέμψας.
τοῖς αἰγαίνοντας.

Παρούσας η ἀγάνωστα.

Mεντεῦν δικαιούνται εἰς τρεισιν, η δέρμα κυρίου τοῦ
κεφαλήν αὐτοῦ. Μακεδόνος αὐτός πάντος οἱ δύρες
γίνεται, η θυντός οἱ οἰδη φροντίν, κρέος γε τὸν αὐ-
τὸν εὐποδίσσονται, η χρυσόν τὴν αἰγαγρίου θησα-
ρούς. Πειστέρας δὲ τοῦ λίθου ποντικῶν· πάντες
τίτλοιν. οὐκ εἴσοντες τούτοις. αἰγαλούς τοῦ βασιλικού
αὐτοῦ απορρίψαντες δικανώσιν. εὔπορος δὲ τοῦ ερε-
ον επιγράψας φωρεῖ. Ηγεμονίην ακοντίσμενον τοῖς
σεβόμενοι γε τῷ θεῷ. ηγεμόνος αὐτός πάντος οἱ τὰς εἰς
οὐδεὶς φυγάζει. αἰγαλούς εἰδούσις, εἴδος βων τοῦ επανε-
γετοι δέλποτος παρὰ περίτη. Διατοῦτο διαρακαζό-
νται, η προίσταμεν εἰς τὸν θεόν τοῖς αἰνδρώπον. Οτι
εἴπει ποσεία καταπλακασθείσης Βουλήν, ηγράπων,
ηγεινοῖς. Εἴρη επεκαλεσάμενον, εἴπει Βουλή
ηγεινοῖς, εἴπει φρόντοις, εἴπει δὲ ίσοχος. Εἴ-
ρη τὰς εἰς βοριώντας αἴγατα. οἵ τινες βοριώντας
τεριόσον χάροντες ποιούντες θοίνων σκάκοις παν-
νουργίαν

ποντούσσαν. οἵ τινες αἰνιδέτοις αἰδανός παρόδη-
σαν. γοανέρωδές τούτοις, σεβόμενοι γε τῷ θεῷ.
ηγεινοῖς αἴτοι χαράντας φόδα. οἵ τινες αἰνιδέτοις πα-
χείσοντας οἰλάρυγχους. εἰδεργημένα δὲ αἰνιδέ-
τοι εἴμοι κατέχονται. μετὰ δικανώσιμους γαν-
τας τάρσημάτα τοῦ σοφαρόσσου. τοῖς δὲ τοῖς
αὐτοῖς σκοτίον. τοῖς δὲ σφραγίσατες. Τάρσα δὲ
ταῖας εἴτε τοῖς νοσοῖς, ηγεινοῖς φόδα τοῖς διοικετοῖς γενέσιν.
διδάσκονται γε τὸν αἴγαδην, γενέσις τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ

εἴτε τοῖς νοσοῖς, ηγεινοῖς φόδα τοῦ αἰγαίνωστα.

Σοφίαν σοφίαν τοῦ αἰγαίνωστα.

Τόμα δικαιούντας αἴτοισι σοφίαν, κατέχονται αἰδανό-
σιστας χάροις. σοφία σοφίαν γενέσις τοῦ σοφίαν.
δικανώσιμον δὲ πούλας αὐτοῖς αἰνιδέτοις. Κε-
ρατίσσαντος αἰδανός δικαιούντας, οὐκ εἴρυται εἴπει.
γῆς γε φόδηντος γεννάταις διστούντην. ηγεινοῖς
αὐτοῦ κεροτὸν δικανώσιμον διστούντην. γῆς
δικαιούντας διαταράδος, ηγεινοῖς κεροτὸν διστούντην
χάροντας. γενέσις σοφίαν, κατέχονται αἴτοισι. ηγε-
ινοῖς καρδίας αὐτοῖς αἰνιδέτοις σοφία. οἴγα-
στα κύπρος οὐδεὶς καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτοῖς
πάντες αἴγατας αὐτοῖς. σοφία κύπρου γε-
ιστα πρόσωπον σοντού. φόδαν γε τοῖς εἴπει-

μοναδας ἀνδριν , πρὸ ιων μεθηναν . καὶ δικαιος
Θεοφέτας υπὸ ιων αγαπηνων ανδριν . οὐδε
θρίσας πρὸς ανδριν , τὸ κοπτόν . καὶ ὁ αρυντηνος
διανδριν Ιαχέως αγαπηνος εἶναι . εἴ τοις αἰγίοις
ἀνδριν , ανδρὶ περιφετεται γνωστονα . καὶ ανδρῖς
Γρίβοις φαντάζεται ανδρὶς δίκαιον . ορθίας γνω-
σιονος στὰ κανία . διὰ ιαντα καὶ φραγῆς αγε-
νόντων ιων καλούς ανδριν , καὶ εργάντων τάντων . καὶ ε-
ργάντων ακνεοτηλόγουν , καὶ εργάντων νύμφων αγε-
γάδας εὔμενα . εἴ διανδρων διαδόλης πράττοντων
ἀνδριν . γενήτις γαρ εἴ τις διον Θεοῦ επιστήνεις , καὶ
μύρτης ιων γάρων ανδρῶν . στόντοις ανδρῖς γοτὲ αγε-
ταῖ . σαρρασίνην διὰ γέροντον ανδρὸν διδαίσκη .
δικαιωνυμην καὶ ανδρόναν . ὦν χρηστητεον τὸ δέλτη
εἴτε ανδρίσιον ανδρώποις . εδὲ καὶ πολυπροίαν ανδρεῖ
εἰς . εἰδε τὴ φραντα , καὶ παρεχοντα φαντεῖν . επι-
γατας γροφὰς λόγον , καὶ λύσεις αἰνιγμάτων . οτι-
μεῖα καὶ παρατα προγυνωνόκει , καὶ αἰγάλεος κατ-
ρων καὶ χρόνων , καὶ πάσος αγένειον εἴτε αραδιν .
εἴ διανασσα εἴτε ἡν ανδρῖ . καὶ δικητεῖς ἡν ποιη-
ντα γάρων ανδρῖς . διὰ τοῦτο αινάτυχον Ιωντίων
καὶ εδενδριν ανδρῶν , καὶ γάρ εἴ δημητρου ιων καρδίας .
Οὐαὶ Πατέρων , καὶ κύριε ιων εργοις , οποιοντας Ια-

ματα αγάρωνος , καὶ ιωνοφίασου καλακοεδίασου
Ιων ανδρώπον , καὶ ναδεπότην ιων υπὸσσοῦ γε-
νογενενων φιοριάτων . καὶ διέπη ιων κόρην
εἰς οιοῦται κύδικαιων . δείξοις ιων τὸν
οὐν δρόντα πάρεδρον ορθίαν . καὶ γενίας αἱ-
ποδοκηγασίας αἰκατάδωνος , εἴ δημώδης δόλος
οὸς καὶ γάρ ιων πατέρων . εἴ παπούσιον αὐ-
τὸν εἴς αἵριου κατοικηπρίουν , καὶ αἴποδρον
δόλων . γίνεται παρεπούσαμοι δηλαζήσεις , δι-
δέρειν εἴς πατέροις . καὶ οδηγητεῖς αἱ γρά-
σει , καὶ φυγαζεῖται εὐθὺδρή ανδρῶν γοργούδι-
γαρ ιωντῶν πάντας δειλούς . καὶ επιστράγος αἱ
επινοιας αὐτῶν .

Γοργας ορθίανδρος ιωναγρωσσα
γηγεναγενελίου δικαιον διδαίσκηνται γαῖα .
αδανασσα γαρ εἴτε ιψενήν ανδρῶν . εἴ τοις
ρὰ Θεῷ γνωσκεται , καὶ πατέρα ανδρώποις . καὶ αρε-
γῆ κυρίων ιψυχὴ αὐτῶν . επιδιγμάται διγάρ
οῦν εἰς ανδρες ορθίαν , καὶ ποδίσσαται , καὶ πανδελή-
σσαται . αρχὴν γαρ ανδρῖ αγάπη , καὶ ιώροντος νό-
μων . ιψισσατε ορθίαν , γίνεται δὲ τὸν αἰώνα βα-
σιζέντοις . αἴπαρρεων ιψενην καὶ τηρίγειον αἴθιον
μηνογρία Θεοῦ . εἴ ανδρος καὶ τῆς ορθίας οὐδε-

πόσαι, ηγέτην σοφῶν διερδωτής. ηγέτην σοφῶν
νηστὸν καὶ εὐγάστρην ἀποκίνητον; ηγέτην σοφῶν
νηστὸν εὐθύδατη σοφίαν. εἰσι γὰρ εἰς αὐτὴν πνεύ-
μα νοεῖσθαι ἄρνον, ἀπάνυγασμα φωτὸς ἀιδίου. ηγέ-
την γένοντας ἀγαθότηλος τοῦ Θεοῦ. αὐτὴν φέρει Θεός
ηγέτης προφήτας παταπενεψάζει. Βραχιπέρα δέ εἶναι
ηγέτην, ηγέτην πάσσαν αἰρέσθαι δέοντα. φαίνεται
μητροφύλιν, οἰρόσκοτας προτέρα. αὐτὴν δὲ δι-
παντούσας αὐτὸν, ἐκπόνων ἀρρυνωτο, ηγέτη-
νηστὸν αἱρίσθαι λέγεται. εἰδοκαν αὐτοῖς γνῶναι
αἴσιαν, ηγέτην γένεσθαι αὐτοῖς ἀπὸ οὐεδούσοντων.
ηγέτην γένεσθαι αἰρέσθαι αὐτοῖς. οὐαὶ πνεύ-
μον πάντας, οὐαὶ διατατέρα πάντας εἶναι ηγέτης.
καὶ τοὺς καποχύσος ποτὲ κακία σοφίας. εἰδὲ οὐ-
τοὺς παρεχθέσται στονόροις ἐργάζουσα ηγέτην.
ἔποι γὰρ εἰς εἰατοῖς λοροφύλινοι τὸν ὄρδενον. κα-
ταδιναγόσθειν διονύσιον κανον. εἰδὲ φροντίζειν ηγέ-
την αὐτοῖς αὐτοῖς. εἰδὲ αἱραπτώντες ποτίας φρεστῆνας
ποτυχρόνιοις. εἴτε δὲ ηγέτην ηγέτην νοεῖσθαι, καὶ
οὐεδούσθειν διονύσιον. οὐαὶ διοχρόνος ηγέτην
εἰ, ηγέτην ενανθίστας δὲ σύροις ηγέτην. ηγέτην
ηγέτην αἱμαρθρίσαται πανδές ηγέτην. Επαγγέλ-
ται γνῶναι εὔχεται Θεόν, ηγέτην καὶ εἰς αὐτὸν

(14)

οὐομάζει. Εἰρετοὶ ηγέτην γένεσθαι εὐεργέτην
ηγέτην. Καρύκης εἶται ηγέτηπον. οὐαὶ αὐγεῖσθαι διοι-
στοις οὐορούς αὐτοῦ. ηγέτηπαχνάσσειν αἱρίσθαι αὐτοῦ.
γένεσθαι εὐεργέτην αὐτοῦ. ηγέτηπαχνάσσειν διοι-
στον ηγέτην, ως απὸ ακαδεγονῶν. ηγέτηπαχνάσσει
αἱράτα εὐειάν. Ιδεῖν οὖν γένεσθαι αὐτοῦ αἱ-
ράτεις, ηγέτηπαχνάσσειν διοι-αἱράτος αὐτοῦ. οὐρει-
ηγέτηπαχνάσσειν αὐτοῦ. Ιδεῖν γνέπειν διοι-επι-
οίραν αὐτοῦ, ηγέτηπαχνάσσειν διοι-αἱράταντας αἱ-
ράτον. Οινάτω αἱράτηνοις καταστησόμενοι αὐτοῦ.
εἰσι γάρ εἰποκοτεῖ εἰργόμενοι αὐτοῦ. Ιδεῖται εὑ-
ρίσαντο ηγέτηπαχνάσσειν. αἱρέτηπαχνάσσειν γάρ αὐ-
τοὺς ηγέτηπαχνάσσειν αὐτοῦ. ηγέτηπαχνάσσειν γνήσια δι-
οι-αἱράτον. εἰδὲ ηγέτηπαχνάσσειν οὐαὶ οὐαὶ Θεὸς μενος, οὐαὶ ηγέ-
τηπαχνάσσειν ηγέτηπαχνάσσειν. ηγέτηπαχνάσσειν εἰργέ-
τηπαχνάσσειν εἰργέτηπαχνάσσειν. οὐαὶ οὐαὶ ηγέ-
τηπαχνάσσειν, ηγέτηπαχνάσσειν ηγέτηπαχνάσσειν. ηγέτηπαχνάσσειν
ηγέτηπαχνάσσειν ηγέτηπαχνάσσειν. ηγέτηπαχνάσσειν ηγέτηπαχνάσσειν.

Εἰς τὴν ηγέτην. ηγέτηπαχνάσσειν. ηγέτηπαχνάσσειν.
Τὴν τὴν Θαυμάτων πηδήν, ηγέτηπαχνάσσειν συγκρούσσει,
Εἰπιγῆς γέρονταπέρων θαυμάτων Μόδης. πρὸς διοι-
γεταῖδειτα φέρειν αἱράτης παρέδωκας. καὶ
τὴν νοομάτων διαπροσθότας, εἰδὴν παρέρθει διοι-

προσδιχῶν πάσαι τῶν πών αὐτέρας ἀμελη-
στίας . ἄνοδος οὐδὲ καὶ χαμηλὴ , εἰς δύοντον
τὸν βουλομένον ἀνάγοντα . πάντας ἀναβαῖνον
τοῖς ἔχεσσον ἀγνωστοῖς , οὐδεποτε Γρόσου . Ιε-
παῖνον δὲν τὴν παρεχόνταν . ἀλλ' ὡς τῷ ερ-
γαστήρων , απόσομον καὶ προφοντὸν ὅμοιοντα . καὶ
τὸν αὔρετον συνέμιζε . Μὰ παντὸς θεὸν κινδύνων , γιν-
τάνον παντοῖν , πρὸς ὄρωμένον ἐχθρὸν καὶ εὐ-
ριπτον . καὶ τὴν πεντανομίαν . Ἀγριδίου θεὸς εἰ-
πιπέτας αὐτῶν . Ταῦτα πρὸς Θεὸν φρεσοβγάντον .
Ἐγεῖται , αἴτιογράσσων : — ηγού . οἱ .

τετελή γε τεχνουργίαν ἀρχούσιν , θεὸν παράσον θε-
χούσιν ταῦταν Θεμάτων . ἀρχιερείμαρτύρων ἀρκα-
λωπτοις . Θαυμάσια Μόδει . οἱ τῶν δακτυίων ἀρ-
χηγὸς , καὶ ἄρχων θούκοδουν θύεται . θεόρου καθο-
ρῶν ἐξεπήδετο θιγρωσκόμυλος . εἰς γέρον θό-
πατην ὄραν . θὰ παρασὸν θερόμυληα θεάσιται .
Οὐδὲ δὲ ἐπὶ τὸ λούκαμδυρίου γάδον . σύγος οἰστερ-
εγένηταις ἀκραδαντος . Ταῦτα προσθοὺς θεὸν ἐνο-
χρόντων αὐτογενίντων . οἱ σκύβαζα καὶ δίκην
ἀράχνης ἀποτενασαρόμυλος . Ιοὶ τῶν αὔρετον
εἴρησις ἀνταναγόμυλος . καὶ οἰχοπός θεὸν μαρτύρων
κανθαρίστητο . καὶ τὸν αὔρετον αὐτογένητα . καὶ θεό-

αὐτοιοδὸν ἐπὶ τὸ αὐτὸν αὐτὸν γένεται . μικρὸς θεός
νη ἀνεβόνταν γένεται . πάσουν διάκυρτος ἐνδό-
ζος γαῖος δεδογάσσεται . καὶ γαῖας διάδυνταις αὐλοῦ κρα-
τὴ τοῦ διάδυντον διόρου καταποχωδεύτα συνε-
θρίβνονται . πρὸς οὐ περόποταν κακηπέτως γέρο-
μαρτυς Μόδει . Πρέσβεις υπὲρ διανθρερχούσινται .
τὰ παρὰσταντα τελεοδέτα τελετουργίματα : —
οἱ αὐτοὶ .

Υπὸ Βασάνων οἱ παῖς δγνῶν κακασίγοντας αὐτείραν . οἱ
γύρων θεὸν τοῦ Θεοῦ πονηρός γέρονταρθρός . καρ-
βαλέαστε καὶ χαρέπος αὐτογόμυλον . καὶ μηδὲ σα-
ροφόρων ταῦτα γοργόμυλον . αὐτὰ μάργα θεούτοις οἱ
ἐπὶ τοῖς ἀρά καταδίκασται περὶ τερπομύλων . Ια-
μάργα κατατάσσεται πόχαζε . θοκίαρος ορθρός θεός
οκόμυλος . αὐτὸν οὐ Βασανιγρίποις αὐτεπάγγιχε
κατὰ θούκοδυρος ετομαζέτο . οὐδὲ αἴρει , νοῦν ,
χόρον οὔμια καὶ πνοῆσα . πρὸς θεὸν τὰ πάντα τα
δημιουργούσαντα Θεὸν . γλυκοῖς εὐθρυσσάδυλος ,
καὶ γερροῖς αἴρεται . γεννοτα τούτοις τὸ ερέσιον
ἐπὶ τοῖς . καθότι μύρος πρὸς οὐαύλον αἴρεται
είναι , θεὸν επιπίδη τερπάντες Διηγαδή δέμενος . εἰ-
οις θεὸν πορέασσον ιδεῖν ανεργόντα . καὶ θεό-
αυτον αἴρασσος διαμεινάτα . Κύριε δέργαο : —

τοις. την. της.

Της τρισημένου Θεόπτοτος. Της πειρας υποστάσεως ιδου
Θεού λόγου. αρρήτως ανεργονοβήτως καὶ ἀπαθῶς.
αὐτῆς αἰσθήσου πανάγου καὶ υπὲρ εὐοιαν Θεού:
τορος. σάφεια καὶ υπόστασιν εἰμικυρωτίνην αἰγ:
ληγας. οὐον δύον δύσπειροντας εργάζονται. την
καὶ ήγειαν ανοαρχοντος δικονομίαν αὐτής καὶ αρρήτων
γένην. Ηντις απαντώντων φύλον συστημάτας εἰπε:
Ιησος. αὕτη γένειαν εἰδαντος οὐτιδιάντες
οιναστρούντονται. δύοτε γετεί αὐτήν καὶ τὸν εργαστηρίαν
ραζορρογύμινον Μόδεσον. υπὲρ αὐτής γετεί θεοντο:
σάτου γράπτος υπεραρχητοντος. εἰς ωδαίς επαγγείλας
θεούσιν. Εκτενούστε γένειαν προσθότην Ιωνταρόν:
των ήγειαν γένοντας δραστούν. καὶ τοῦτο Ιωνταρής
επιπλεῖς καὶ θητίκες. — Καὶ νῦν. οὐκούτοις.

Πηγαίνετε διηδύοντας ταύτην. οὐ παρδέοντος διηγείσαστο.
Πηγαίνετε εἰς αὐτήν προανακηρυχάντων Θεού λόγου σαρκό:
σον. ηδη διτέρος εγγίζετε αὐτούς την βιβλιοθήκην, διηδύοντας
παρχεταις. οὐ διηγείσαστος εἰπάγεια μαντραρίζεται.
Μακαρία ικονίασσον Θεοχαρόπολες Πάναγρε, Μητρό:
παρδέοντες θεάθονται. καὶ οἰκιστούσον διηδύανθρωπος
γένος, εἰδίκαστον εἰπάρχοντας διηδύοντας. αὐταδι:
γόντος γενούσιος. αὐτρωπός. αἴτιος επαναχρήσις καὶ
τανάγρα:

Πανηρίντε. απειρανθεί απαρούσαι. καὶ πάντων
ὑψηλοτέρα ναερών επογκρίτων δινάντων. καὶ αὖ:
τον παδαρωτέρα διηγιάτων. γενδραγίτης υπὲρ η:
μῶν προσθότων δινάντων. Ιωνταράντων αἱ:
χρείαν δέντρονος:

Eis τον γετεί Σιν ηγειν. Ι.

Εδώκεις σπείρων.

Πολέμει μακάριος, αρχιερέων Θεοπνήστη. προσθότων
πάθεον, υπὲρ Βοιβάς, ιερούς διδάσκοντον, διηδύοντας
οιεσία εἰδαντα δόμιστα σοφές. καὶ κατεργάζεται τὰ
τάντα αδεσφα. αρρόνος διδάσκεται. οὐ δροφα:
ντος εἰπάγιτοντας. διαβόγου υπαρχοντοντα, καὶ τοὺς Ιων:
την προσθότοντας: — Οὐ γέροντος γένος.

Πολέμει Θαυμάσιος, Ιουμαρητίου επέτοχε. Ιωνταρής
δέοντος φραγμάτων διωγμοκαίας, παρδέοντος πα:
ρδέοντας. καὶ τὸν διηρευόντα, πρεγγας αδεσφον σαφεῖς.
καὶ διηδύοντος τὴν τίγνην νέμονται. αδεσφας αὐτοπα:
χοντας, αἴτιος καθαρὴ γένεσις. Διαβόγου υπαρχο:
νται, παδαρές επράγματος: —
Μακαρίος αὔτοις οἰκιστοίνται τοι τοι.

Πολέμει Γούρηγε, οὐ αἰρανθρώπος οὐ πάρχοντας. εἰκενούσι:
αἵρισα, νοιδετοντας διδάσκοντον, παδαρές εἰκενούσι:
διηδύοντας. πειρόνται διηγείσαντας. οὐ πατα:

Nicolas NIK

οχίνας τὸν βασιλέα . γέλοιστε προσθέροντα , θὺ
Νηπιδάνων αὐτούς τούς . Διαβόλου υπάρχει γάρ . γί^τ
οὶ τῶντα πρεσβευόντες : — δοξα . ἥτ . πρ .

Τοῦ δὲ τὴν εἰσίντα εἰπεῖν διηγοῦντας φέρετος . γε
Γριάδα καθαρὸς καὶ ὄρθοδόξος ανακηρύχταντα . δρό:
γου δὲν υποχρεούσαντα , καὶ αὐτοῖς γετὰ τὴν Γριάδα σύντα τὸ
καρχαρὸς μῆχαντας δομιστήσαντα , γειτνιάτραν Καθη:
δα παρόστα γεννητούματος . Βασιλέων κατηρά:
ντων Αἰνεών . Διαφόρουν αποφηναζόντων . Ιοντίτα
τῆς Ιωνίας προσέμενων Ιοῦ Θεοῦ ανηκόντας . Ιοντίτα
Διαβάτων . Μόδεσον Ιονταρίσον , Θεοδελτράρι:
αρχόνταντα . καὶ τὸν Διονυσοτείρουν δρόσουν ακι:
ζδήντων αναγεγέμισανταν . Διότε ουρανών πυγενών
απαντανταν . αρχαττικών μετ' οὖσι Λύσιας , Φυχι:
κούνι διαδέσσαντα . Ερυζώνοις Ιοντίτανταν , επο:
σάσσανταν αναγεγέμισαντα . χαίροις τὸ Ιωντίτα
ρέον δικαρχόστορα . χαίροις ὁ τε διεποτικῶν δρό:
νος Ιωνταρίδος μετὰ αὔρηνταν διαριζόντων . εἴ τις
αγέλλων δρόσουν προστίθειος , καὶ Ιηλαγέτας ἐπανυπαρί:
ζετωνταν . χαίροις ὅπερει τὸν πυγενών πυγού:
νταν . αὔραι τρέψανταν καὶ Οερόπιαν διδαρπόντων αναγε:
γέμισανταν . αὔραι τοῦτον τὸν πυγενών της εργάζε:
ντας , οὓς οἰκέτας διγχανούντας . Ζευποίνοντας παρε-

μαρτύρισαν μοδελα . καὶ αὐτοὺς ἀπόγασαν , μεταγένετο
συναπειθότερον . πρεσβύτερον υπὲρ θύμων ερώτηνον ,
γενετικῶν αὐγηπαρούσανταν . οἵτις διράσεις εἶπε ? —
Καίνων . Ζευποίνοντας .

Τοῦ τοῦ Θεοῦ λόγον αρρέντας καὶ υπέρβασις καθ' ἔπο:
σανταντανταν αποκινόσαντα . παρθενομέντορ δε:
όντερε διετίσαντα . Ιοντίτας τοῦ βροτείου γένους εἰ:
πὶ σωτηρίας Ιοντίτας επεργασαόντων . καὶ δύνεται
Ιαρράγης πρὸς τὸν Βατέρα . οἵτος ζευπόνον Ιοντίτα
δὲν πρὸς γενέτερον . γενὶ παροίδης νήσας διακρι:
σσει αὐτούτηντα . Ιανίνος τοῦ δρόντα κειμενούντας .
καὶ γενὶ δέ μοντανταν Χόρας εἰσόδας . Διαβάτηνον
ητοῦ αὔρους πηγὴν , καὶ παρόσον Ιοντίτας γετατόδος νήσον Ιον:
τανταν . Σποραδίσανταν . οὐδενίτα Θεοχαροπότοτε δε:
δούσιντα . Ιοντίτανταν Ιοντίτανταν ιδεντούσι Ιοντίτανταν ερό:
σαζόντων . καὶ σαδηρία τῇ αὐτῇ πρεσβευόντων υπὲρ
Ιοντίτανταν νήσον ! —

Ζευποίνοι . Καὶ δρόπον μετόχος : Ζευποίνοντας . καὶ Ιο:
Θεορόπιντας Ζευποίνοντας . Καὶ οὐδέποτεν
Ιοντίτανταν αὔραταν .

Εἰς Ιοντίταντας Ζευποίνοντας . Θεορόπιντας , Ζευποίνοντας ; Ζευποίνοντας . Ζευποίνοντας .
Τοῦ τροπού . Ιοντίταντας Ζευποίνοντας . καὶ Οντίταντας
Τοῦ απαντώντας αποκινόσαντας .

Ματθαὶ Ιη̄ν σεμίνεις: κατέβη.

ηχός, αἱ χοροσυγγράφεις.

Αρχαῖος φωνὴ, Νοεμὲν ἀναργύριος γέρος
λέπρων διαγῆς, γεράρχα ταρκινίαρος. φωτεῖαι γὰρ
ἀνατας, τῶν Θαυμάτων λαμπρότην. ὅδες σή-
ματος, οἱ διοσκεία ἡ πόδες, ἐρδαῖοντες, εἰς τὸν
κλινίον ἀπάντες, γινοῦσιν τυρπώσασθας:-

Δρᾶ. Ιούντο. Καὶ νῦν Θεῖον.

Πανίστιντες αὖν, παναγία Παρθένος. η πάντων δι-
σεβῶν, σωδηρία ἡ γέρεας. Πανδίνων κακάσων,
χαζῆς σφριγάσσων, νεῦρα ψύρωσαν. Ιων ἐπίστοι
ἴντες γέπιδα, μόνη ἔχοντα. ἡ γὰρ πηδεῖς αναδί-
νων, εἰς τέρπος κατεῖχεν:-

Μετατίθεται: η οὐκ εἶπεν:

Τον πεντάναον γόνον.

Τὸν παντίγριν πάντας γέρεαρχόν, οἱ αἰδηδάζει-
σθαις πορροὶ τὸν σωτηρίαν ημῶν. διγενέωντες
φαντρῶν αγαγγείων. οἱ αἰδηδάζεις πορροὶ, προ-
σεγδεῖς γε τὸν χριστὸν. η Δένατον η πομπάν, η
κυρδίσσαν θεοβασιγένεαν, ἀνὴρ ἀρδόντων περούσας αὐλῶν:-

Δρᾶ. Ιούντο. Καὶ νῦν Θεῖον.

Τρεχαγγέλιον αγέραντον τὸν ηπεράχουσαν. Ιντείον
θεόντων μεγάλη, τὸν σωδηρὸν ημῶν. οἱ γέννησι-

σαρχεῖσθαις ημερογένεωντες. οἱ ερεύσαστο ημέας
εἰς τὸν ιοὺν ἀδεν διεργάσαν. οἱ διάφορας κατατοχέ-
νται. γεννήσαν γενναγγέλιοντες ἀνὴρ αρητός βα-
σιγάς αὐτῶν:- Καὶ οὐ περιέστερον. Κατέβη.
ηχός. πτλ. Τὸν σοφιαν η λόγον.

Ιακτίνας ἐκπεύσσεις Ράτσο γένεν. Ιων Θαυμά-
τον τὸν ἀρετέρινον Ιησούγεων. ηχός γὰρ Πνεύμα-
τος, αποστολος εἰρηναῖας. ησαΐας νῦν επίστοι
επικνέσσας μελέτη. ταῦτα Θαυματά πάντας εἰ
σφέροντες εἰκπληξίν. ὅδες δυον πολὺν - γεν
Εραδίωντες ταρκινίαρος, ημέας πάντας Ερίνεως,
οἱ ταχέων αἰρέσασθας, αὐτόρειν εργασοισιδόν.
δοξα τῷ χριστῷ η Θεῶν, οἱ σωζεῖς απαντάς Ιωνοῦν
Βίκεων. αἱ Θεοὶ γὰρ ηπαρχοὶ μεταρχείσθαι:-

Δρᾶ. Ιούντο. Καὶ νῦν Οφετονίον. Θεῖον.

Τὸν οὐρανὸν πούρη η κιβωτὸν, Ιούντοντον οὐρανὸν Ιν-
τεταύην. νεφέλην ηγενίσασθαι. Ιντεταύην ηγενίσασθαι.
Ιούντοντον παραδίδοντον. Ιντεταύην τὸν γέρεων. Ιν-
τεταύην αἵματα, Ιούντοντον καρπίσσιον. οἱ σωδηρία, οἱ
αὐλὴν διεπράχθησαν. τοκούρχος η αὔρας Ιων αρχαῖον εγγρ-
εῖσθαι. διὸ κατεύθυντον αὐτὴν. ερεθίσεις Ιωνοῦ γένεται.
Ο. Ιων πλανητών αὔραν διερπάσασθας. Ιοὺς Νοεμέων
προσκενοῦσαν, Ιον παναγίαν Ιονονού:-

Θιναβασιοί. Τό. ς: ανθενον. ιν. δι. ήχου. 160:
αγκενον. η. δ. Τοσομαρτ λαζνον εοριαν.

Σι. ανδοντε παιδα. Τοπάσα πνον. Ευαγγελον.
Κατα πνον. Θηλιον γαρχούν διά θηλι θέρας.

Πον. νοσον. Υπερχενον τοι. Σι. θηλι ζητον.

Δηλ. Ζαΐς τοῦ γεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Βερόνου.

Οἱ φίδιοι. Η. Κα. Τη. Β.

Πανός γερομαρτυρων τριγαλαρισε Πάτερ. οποι
εγινόσκεται. Καὶ τοῦ αρχιποιέντος χρυσαδητής. ο
γιδεῖς θηλι φυχήν υπὲρ θων προβάτων. αὐλός καὶ
νῦν Πανούρης γερομαρτυρος Μόδεγα. αἴνοισι
πρεσβύτερον. δερπδίνων ηγετή θημέρα εἶχος. ~
οποιον δειπνον Θιναρον. Της Βερόνης οικατον
είπεν. ισ. 5. Διηρήσις συνχούντε πρασούσις. Σι. θοι
αγον οπαρον. εις. η. Επερπολίτης παιδα.

Οἱ παραγοτοι:

Χαροποι Μόδεγα μαρτύρων μήτων ηγετοι.

αδην. α. ήχος. α. Χριστος πλατας δοξαστα.

Χριστος καρδιας δοξαστα. γερομαρτυρων αγράγιασον μει.
α. δεσον. Χριστος ημινης ανοίκωσ. Οινουρατα ειδερον.
Ια πάντας εργη. ορθοδοξογονων. ανερνίστητης πα-
ρως. οι. ηρισθον! —

Ωράος πράξιον μόλισος. μαρτύρων αγράγιασον μέρου-
καν. αὐτοις έπιγνης κατηίχων. απαντας θων
γδώλων προσκυνητας. Καὶ οὐ Νοερός. απεγνί-
ριζε λαούς, οι. νεκρίκης: ~

Ρομανία δισκος μέρουκε, δερπεις θηλι βραστηματο-
ιας αντιμενοντα. Χριστον έπιγνης έπιφανεν. απαν-
τας προσχατρόντεις μετον Θεον. Καὶ οὐ θηλι άρι-
γοντας θηλεων, οι. δεδοξασα:

Ορθος οαρης αδοματος. Χριστον αντούπατρος Καὶ
οιναίναρχον. Καὶ μετον Θεον αντριζεν, απαν-
τοις ανκούσεων, διὰ οαρην. Καὶ ανδημεροντον ανε-
ρων θηλι βροτοις. οι. δεδοξασα: ~ Σεοκολιον
τειν αφίκεται πάνταγε. Καὶ τρόνοδας επαράγεις
η. Σητιάτες. διηρήσεις δερπεις βοσκάτοις. Καὶ τρωοας
Ω παρδένα πάντων δηνε, οιος καρκίνων, Ικε-
τοις αρχαργεων δερματόρια: ~ Κατανάντε.

Χριστος πλατας δοξαστα, Χριστος ερυθροπαντον ανα-
ποτε. Χριστος ημινης εργαστε, ανατα θηλι πα-
πας ηγετοι. Καὶ ορθορον, ανερνίστητης πατοι, οι. δε-
ρπατα: ~

Ειν. γ. Τοπάσα πνον.

Τριγελις επαράγεις. οι. παραγετες ανερνίστητης πατο-
ρον νῦν. τοι θηλι γδώλων καταρέπεται. καρκαρηρων

αγείπιν . σαρώς γύδημος βούλων . οὔτε περισσός
τὸ οὐρανὸν ήγειρι . ἄγρος εἰ κύριε .

Ἔπειτα αὐροφία . γέ ποτε τὸν θαυμάτων οὐρανός
τὸν . τὸν βασικήα κατατοχήνας . εἰς γόνοντα τρούμα-
τον , φαντρῶς γύγραντις ἐβόνοεν . οὐαρκαδεῖς
χριστοὶ μόνος Θεὸς , αἴροις εἰ κύριε :

τῆς προσαίσας . κατασχὼν Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ φαντρὸς
γέροντος . τὸν πρὸς φαντρὰν καταφοδάτας . διαβόλου α-
πάτη . χριστὸν πρὸς αὐτοὺς κακῶς ὀδηγῶν . οὐδὲ ηγειρ-
νας ηγειράς εἰκόνα . αἴροις εἰ κύριε :

Διάφορος ἀνδρός . γέ φαντρὸς ανακόπτος θαυμάτων εἰ-
ναντα . γύγκτοχην τὸν μαρτυρίου . ἐπειδὴς δέοντος πρό-
φορ . φαντοὶ γενονται πρεσβύτη χριστός . οἱ ανυψό-
σαι τὸ κέρας μήτερ . αἴροις εἰ κύριος :

Εὐγενεῖδος . αἵματα . οὐσεῖσαν ηδόνα επέχεισαν .
αὐτῆς Παρθένου γέροντος προῆδα . χρονικήν οὐτὸν
ηγειρόντων . τὸ γένετος δέρματα . αὐγυχήν νῦν α-
νακραζόντων , οκτέη ηγειράντων επανίστα-

Καταβαῖσαι .

Τόπος τὸν αἰώνων , ανθαρποὶ πλανῶνται εἰπούσαντο .
γέ επειχάτων αντηρεῖν εργασίαν αποθεοει , γέ
τὸν θεῶν βούλων , οἱ ανυψόσαι τὸν κέραν μήτερ , αἴ-
ροις εἰ κύριε :

Ἅγιοι Καθηγηταὶ θεοῖν . Τοποσυχὴν γενεντεῖς .

Ἄγγειλος ηγειρόντος τὸν οὐρανόν , οἱ οὐρανός η-
γειρας Γεράσιμος οὐρανός τοῦ Θεοῦ , εἰς μαρτυρίους αὐχρότατος
νῦν εἰρίσατε γέροντος . οὐκούτοις εἰν τῷ βούλητρος .
προῆδεν αὐτῆς Παρθένου αὐτεπάροις . οὐτὸς οὐτε-
σαι τοὺς αἴτιας . καρκονόδας οὐτοὺς τὸν Θεὸν . γέ
δέρματα κατατοχήνεν . οὐδεις Θαύματα Παρθένοις

δοξα . τὸ αὐτό . εἰς νῦν . Θεούσιον . Ειναιον .

Ἅγιοι Βαρθόλομοι Ρομαίοις νῦν Αγρινίουν . οἱ ετέραν
εἰς αὐτῆς οὐγός βούλητρον . Παρεκχύοντος Ιησοῦ μάτιον δι-
τὸν ανάγκην . εἰς μύρον κατατελέσα τὸν χερόν-
την . γύγνον τύφλοτέρα τὸν ουρανόν . εἰν γέγγε-
τοι εἴρισαν . οὐρανός αὐτοῖς τὸν Θεὸν , γέ μάτιος
δικρανοπάγουλον . οὐδεις μάτιον ηγειρόντως : —
εἴδη . Ι. φαντοὶ αὐτοὶ φίλοι .

Ἐγκεντος Ιησού ιερουσαλήμη , οὐρανός αὐτοῖς σορόντος
μαρτυρίου εὔρηματος . τὰ οὐρανά αὐχριπόδες . βύσος
Ιησος εἴρισαν . ηγειράντων εἰς βασικά . χριστὸν οὐ-
τα τὸν Θεὸν . δοξα τὸν διενεγέδοντον κύριε :

Εὐτος γενονται αὐχριπόδες . γύγνοις τὸν βασικὸν χριστόν .
αὐχριπόδες ανακριπόδες , γέντων γέγονος χριστοῦ , τὸν
αὐχριπόδες Πατέρος . ηγειράντων εἰς αὐχριπό-
δου αὐτοῖς δίγον τὸν Θεόν . δοξα τὸν διενεγέδοντον κύριον :

Wτὸν ὑπερνομού αγαδεῖ. ἡ γένης τοῦ μαρτυρίου
νῦν. οἱ εἰς Θεού αρχιγένετοι. Μάλιστας γένον-
τεροι. εἴδοι δὲ τὸν πρόβλεψαν. ἡδες σπορανῶς αὐ-
ταντέπειται. χριστὸν λαζαρον Οὐ. δόξα Ιηδεω-
κεσσού νύρια.

Mεταξος αρχιγένετος οὐδὲ. ἡ γένης εἴδει αὐτῆς χριστοῦ.
εἰπούσιν εἰντονούσιν, Ιαὶ γένεται γένος. οἱ κα-
ταργαντα πάντα. ἡδες λαζαρον αἰνιστοδοξος Οὐ
οὐδὲ λαζαρον. δόξα Ιηδεωκεσσού νύρια.

Hγειας ουανάρχει τοποτοι. Ιωάννης εἴδει αὐτοῦ χριστοῦ.
αὐτοις ἡ γένης εἰπούσινος. εἴδει οὐδὲν καθαρός.
κατανοικούσινος. ἡδες σαρκωδεῖς δεοντήτορες.
δρόπες αὐτοῖς αἴρειν. δόξα τῇ διεμάντειον τῷ.

Pάριδος εἰπούσιν, Ιωάννης. εἴδει αὐτοῖς εἴδει αὐτῆς χριστοῦ, αὐτοῖς
της παρθένους αναγνώσας. εἴδει οὐετούς, κατανο-
ιδούσιν. ἡδες σαρκωδεῖς, εἴδει ασπρανδούς οὐαίης οὐ. Οὐ.
δόξα Ιηδεωκεσσού νύρια.

Ων. ε. Θεος οὐ γένης.

Pρεσβύτερος οοφίας, ποποὺς οδηγούς, εἴδει
τηνούς ανδρούς. την πίστιν περιεργίαν, εφαί-
νος αὐτοῖς. οὐδεν δεοντωτός. παρθενούς την υπο-
κότες, εἴδει μαρτυρίας ορθοπούτων, εἰδοχογόνων Ιού
φιλανδρωτῶν.

Fυραννον Ιούδας αἰγανδεῖτος. οἱ λαμπτρῶς η
δούλιας εἰδεῖταις. οοφίαν εἰνποτάτον εἴδειον Ιού
Θεού. οὐδεν Ιηδεών οοφία Ιρανῶς εἰδεῖταις.
εἰνυντος εἰργαντο δηζογόνων Ιούργανδρων.
Yπεινον εἴδειον εἰτε τὸν Θεόν. Ιαὶ διάματος πάν-
τας εἰπούσινος. οἱ πίστιν εἰπούσινος, εφαί-
νος αὐτοῖς. οὐδεν εἴδειον, ποτί καθοπλοδεί-
τος, πρὸς ζωὴν εἰδεῖται, ιεροποτάτος Ιούρ-
γανδρωτον.

Iηδεωκεσσού πατέντας κατασκεψόν. εἰπούσιν εἴ-
δειούσινος μοδεῖται. εἰσφέρουσαν εἴδειον πάντας
καρδιάς εἰπειδεῖται. Ιοὺ καυρός, απίτυχος
Ιηδεωκεσσού. εἴδει μαρτυρίας εἰδεῖται, πρὸς Ιούντο-
δρωντον προσέβια: Οεδωνίν.

Wόντα εἴροντας πολλῶν οἰκτρομάν. την περιάγη-
τηνούς δι τὸν αγγελον. οοφίαν κατεύθυντον εἰ-
νένοντας ηγεῖν. οὐδεν καθικετόν, πρὸς φαστήν
οδηγούσιν. Ιούλινος οχρόπετρος δηζογόνωντας
εἰδοχωτα:

Cατανοίν. Θεος οὐ γένης, Βαττή οἰκτρομάν, Ιηδεωκεσσού
ηγείσου ον αγγελον, γένην της παρθένους ανεῖδεις
η ηγεῖν. οὐδεν δεοντωτός, πρὸς φαστήν οδηγούσιν.
η εκρυθή ορθοπούτων. δηζογόνωντας φιλανδρωτον:

τὸν. 5. Καίγραντον.

Γαῖον ἀνοῖν, γεδεσος ἀνηδηνοῖν. ὁὔπαννος δὲ
τοῦτον ἔβεισε. δοῖς γδέοις δὲ προσεκίνω ὁ τάχας
τὴν πάντην κρατῶν. δεξιῆς κοράσος δου ἄγα-
σπος· αἱ γὰρ ἐχ ἡτοῦντο γεδεσος. δὸν θεὸν εἰ-
δοτανον ταμπρότατα.

Γεδεσος ἵναν, Θαύκας κατίσπατεν. τούτην
νῦν οὐτος ἔγνωκτον. ἐνορία δὲ, ἐπανέγι εἰδώ-
λοις, καὶ νίκην ἔσθαι. δεξιῆς εἰδήσιν ταῦτα
ἄγατα. οἱ γὰρ οὐχ ὑπεῖχε γεδεσος· ἀνηδηνοῖν
κατέσχεν ἀπικαντον.

Γρέες τὸν οἰνον, πᾶς τὴν κατακίναντας. οὐράνιον νῦν
πάντας εἰδότας· τῷ τριάδι δὲ επικέμενον Τούβας
εἰπάντων θεός· καὶ κατίσπατες γδέοις δὲν ἀδε-
γαν. οἱ γὰρ οὐχ ὑπάρχει αἰολοῖς. αἱ κεφοῖς καὶ
αἰοχίνης αἴστησαν.

Γαμψας ἀνοῖν γεδεσος οἰκαρπτον. ἐπίραννος γοῦν
τοῦτον ἔκοπτεν· αἱ γδέοις τὸ σέβας· κατιθρίσσα-
τα, καὶ πάντας αὐτὸν· καὶ παρεδώκει Βασιλεὺος ὅπα-
γκαντος· αἱ γὰρ οὐκ ἐτράπη γεδεσος. ἀγάπη τοῦ-
θεον εἰρίνην υπέρτερος.

Θεοντον.

Γαῖδων δοεῖσαν, οὐτον καὶ γονδαῖσα. Μαρία ἀγνὴ οὐ-
τούρης κράζοντα, εἰκενδεύοντο νῦν, εἰ υπάρχει-

ὁ τάχας ποτὲν κατέπον. οὐδὲ δίκαιον φυγάζει δὲν
δίκαιοις· οὐδεοις προσρέχετοσί τε δοῖς κατηνοοῦ
πάντες ἀκριβέστεροι:

Γαίγραντον, ἐκεῖνον απηκένετε, εἰ αὖτε δημ-
οῖον εἰσέστη, διηπειρεύεται αἰνιγμάτων οἷοντας
καταβεῖται, δεξιῆς φυγάζεις αἰδιότερον. οὐ γὰρ ἐχ
ὑπερέπολες, διηπειρεύεται κατεῖται αἰσκανε-
τον.

Κοιλαντον. Η παράτετας οπικαρον.

Γεδεσον αἰαντας, υπερέκπητης θεος. οἱ αὐτοὶ κατί-
κηνε· τοῖς δὲ γδέοις φρονοῦστας· μαρτυρεῖς μετὰ
ἀγρέων αγαγκώντας· αἰνδρωποι μετὰ αγίστων εἰ δι-
φροσύνη δὲν αὐτὸν γὰρ εὔχονται· ποτὲν δὲρψις οἱ
μαρτυρῶντα θεον· δίκαιος.

Γουτούριδεσον θεόν τὴν ταταράσσει, θεοὶ εἰρούοντες δημη-
τρούσαν θεοτόκον; αὐτοὶ γὰρ τῆς των φροσούμενον εἰκα-
τησίας προϊστάμενος. Θαύκατον γεννεῖν ὁ ποσειητοῖς
εἰ ἔγειν οὐκ ἐπάνοστο· αὐτοὶ δὲν τοῖς γδέοις κρα-
τούντων θεογένεα, καὶ τοὺς μετὰ αὐτὸν θεοτίτων κατηκυ-
νεν. εἰ δὲν εἰποττα τῶν δεινῶν υπεῖν κοράσον· γε-
γονοῖς διάτηρες ἀκριβεῖτος αἴστησαν· εἴηται δεῦτε
μερόπων γένος ουκεράμενον λέπτοντας· καίροις εἰπε-
τοραστῶν ἀκρότατος γεδεσε· καίροις οἱ τοῖς αγγέλοις με-

Πάνταρπον ἔφεγγος. χαίροις οἱ πάντοι τοι εἰ
ἀνέγγιαν οἱ γυναικῶντις ἀπηκουμένοντις προΐσταντος.
Διὰ τοῦτο γέρας πάντων ἀναθαυτόν. Πρότινος
οὐ μαρτυρῶντα Γεών : —

Τοῦτο δὲ νηνί. m. Μήνυμα εἰργάλιον οὐ κατέπιεν Ταντού
μηνὸς προσαρτόντος, οὐτε τοῦ εργοτάξιον επιστρέψατο
χρηστήσαντος. ή ὑπὲρ τοῦ βούτου τοῦτον μαρτυρεῖσαντος.

51: Μόδεσον εὐδίκησον δηράς εἰκόνας.

Τύπωντος ἕρποντα Διὸν τοῦτον μάννην.

Γάργυρον ὄψιδαντι δεκάτην καραντίνην ποδέσου : —
Οὐτε ποτε ποτε ποτε ποτε ποτε ποτε ποτε.

60. 3. Οι ταῖς διαστάσισι παρεντες.

Ι) Ιεταῖς εἴρηστοι, τοὺς διεράννους, δυνῆς Γοὺς προσά :
Εγγειοτος ἀκαταρρόννος. περὶ αὐτοῦντον εἰ
εἰδεῖσθαις. οὐτοὶ εἴρηστοι διεράννων ὑπάρχοντος
εἴφαγες. οἱ τοῦ πατέρος ημών. Γεὼς δίδοντος εἰ : —

Κυρίου θεοβατεῖα, σωματράψης διεράβην προσά :
Εγγειατα ἀπεινεῖσθαις. Σεμνὴ εἴρηστος μάργον
μαδεύσθαις. οὐ εἴρηστον χαραπτῶν εἴσας ὑπά-
ρχαγες. οἱ τοῦ πατέρος Γεὼς δίδοντος εἰ : —
Ταῖς αὐτοβατεῖαι. σωματράψης διοράσσεις γεγόναστο.
οἱ τοῦ πατέροντος Γεών, Ιεταῖς κατασταθεῖσται.

ηγάντιον ποτῷν εἰσάτες εἴφαγον. οἱ τοῦ πα-
τέρος Γεὼς δίδοντος εἰ : —
Οὐρανόντος εἰρηνείας διηγεστοῖς εἴφαγες
καδοπτυσσόντος. οὐρᾶς τοῦ ποτὸς οὐκαδωδή-
γνοας. οὐ μητρὸς αὐτοῦν εἰσάτες εἴφαγον, οἱ
τοῦ πατέρος Γεὼς δίδοντος εἰ : — Βαίνειν.
Οὐρανοῖς τοῖς προφίταις, αἰκατόπτρῳ θρόνοις δι-
γενετα. ἀπιδειγμάτεος αὐτοῦ. οἱ παρέτειν κατ' οὐ-
πόσαιν. εἰαρνίδην τοῖς αὐτρωτοῖς οὐκ πιθόνοντον.
οἱ τοῦ πατέρος Γεὼς δίδοντος εἰ : — Καταστάσι.
Οι ταῖς διεργαταῖς σωματράψης διεράννους προσάγουσι
καλαδρονίστες. πρὸς εἰρηνὴν τοῦ εἰρηνόντος, οἱ
ταῖς διεργαταῖς εἰσέλες εἰπαντος οἱ τοῦ πατέρος.
Γεὼς δίδοντος εἰ : —

6. 61. n. Βαίνεις οὐ περβοῖος

Πάνταντος αὐτούς οὐ περβοῖον, αὐτοῖς εἰρεον
οὐ μάρτιον εἴσιας. ποτῷν γεράς εἰδεῖν τίσει.
οὐ τελοῖς, γειραπούσοις τοῦτοντον δεῖ προσονέμειν
τίσειν. οὐδὲ αὐτοπονεῖταις αὐτοπειθεῖσιν.. διηγε-
τῶν οὐδεῖς μάρτιος δοὺς κύπρον. ή ὑπεριστοῦτον εἰσπαν-
τας τοὺς αἰσθάντας : —

Γεωρίης οὐ περβοῖος εἶχεν θεούντιον. Ιεταῖς προστοντα
οὐ μάρτιον εἴσιαν, ή γεράς οὐδὲ αἴρει, πάντι δούς.

ειδωλον τὸν οὐρανὸν παράχοις χάριν, οὐ δέχεται δεον.
Διὸ αἰνυμόντας αἰακτίγγειρεν. δῆμοντας οὐδὲ:
ντος πάσα τὸν κύριον, οὐ υπεργόντας εἰς πάντας
θεοὺς αἰώνας: ~

Τυνίος επαργυρικῶς πρατουργίας. ἐβεβαίω-
σας τέρατον πίστιν. τῷ γάρ οὐ παρέδραμες δοῦλοι
οὐδεῖς. οὐ τοῖς ποτοῖς τὴν Θεότητα διεκυνόγεται. οὐ
οὐδὲν νοεῖται. διὸ αἰνυμόντας αἰακτίγγειρεν.
δῆμοντας οὐδὲν πάσα βίτην. οὐ υπεργόντας οὐτι:

Μάρκος Γιωτοῦ δεογόριας. ἐπιδεδωκες πάσοις τρι-
ς ορείσκαπ. οὐ γάρ οὐ κατέτιπες τὸ διδάσκοντα. οὐδὲ
Ιωάννης, τὴν θεοβασιν εὐθαίρετος, οὐ οὐδὲν ποτέ.
διὸ αἰνυμόντας αἰακτίγγειρεν. δῆμοντας οὐδὲ:
ντος πάσα τὸν κύριον. οὐ υπεργόντας οὐτι: ~ Ειπο.

Χρυσα Ηδονιάδες δεοκυήτορ. οὐ πέτανον πατέρας
διης οὐταχόδ. τῷ γάρ οὐ παραχρόδεν πέπειν οἶκος. οὐχι:
λαπτῶς, ιώνακάν εἰπερχομένων, οἷς υπέγνησαν
ναῦ. διὸ αἰνυμόντας αἰακτίγγειρεν. δῆμοντας
οὐδὲν πάσα τὸν κύριον. οὐ υπεργόντας οὐτι: ~ Ειπο.

Αλεξανδρος υπεργονούς ιδροσούροις. αἰδοντες καίνους. Ειπο.
Εἴ τι γάρ οὐτοις εἰδήσατο φρεσὶ νέοις αἱ τετράτε. Ινιστοίν
παρέτε οὐτατοις ιδεῖν. διὸ αἰνυμόντας αἰακτί-
γγειρεν δῆμοντας οὐδὲν πάσα τὸν κύριον. οὐ υπεργό-
ντας οὐτι: ~ Ειπο.

τε εἰς μάνια τὰ εἴδη.

iii. 9. Αἰνυμόντας.

Γατηπον τάντας, οὐδὲ οὐ παράδοσον. τὰν μαρτύ-
ρων πρεσβειῶν. περόνος δὲ οὐ αἰδοντος κατασοχή-
ντας. ζωτῶν τρέπεται. οὐ δὲν εἰδοφαστὸν οὐχίστον:
τος χριστὸς οὐδεῖς. οὐ αἰνυμόντας περαγένετος: ~

Πρεσβειῶν οὐκέπονον, τάντας ἀκάρτους. οὐ παρδίναν
ἀκέπτων. νέαντας οὐ παρρυάς βουλευτῶν. νύγαν
προνοίων. οὐδὲν εἰπερνόδον οὐχίστοντος χριστὸς οὐ-
χίστος. οὐ αἰνυμόντας περαγένετος: ~

Υπέντεν τὸ πάντοτες, δεῖνον διηγείσον, ίντολες
πάντης. διηγώσον συγεροποντίκης εἰκονοτρόπως. Ιυ-
χάντας παρέχεται. δὲ οὐ καθορίσται απαντες χρι-
στὸς οὐδεῖς. οὐ αἰνυμόντας περαγένετος: ~ Ειπο.

Κυριακος Ράναγε, νέαντες λεπτρωτάς. αἰδεροίς
γύμνεστον. μοίην οὐ προσαθεῖ προσρέχω. χωρίον
υπάρχειν, αὐτὸς αναγίθη οὐχίστος χριστὸς οὐδεῖς.
οὐ αἰνυμόντας περαγένετος: ~

Αλεγάντων γυζητός. οὐτι: ~ Ειπο.

Ευστίπορος θεον, οὐδὲ οὐ παραδοσον, οὐκαντος οὐδεί-
νον πρεσβειῶν ιδεῖνται: Ινιστοίν, κοπιάς οὐτοις
αναγίθη οὐχίστος χριστὸς οὐδεῖς. οὐ αἰνυμόντας πε-
ραγένετος: ~

Επανοδηρον. Επεκτειναν ημας

Επαρν νῦν οἵτινες. ὅμοιότερος θοῦ Κρονοῦ καὶ πάντων. μετέ-
τυπὼν διαφεύγοντοργών, τῷ ἐκδιλλοντον τοῖνδεσ.
ἄντας τὴν αὐτὸν γαρ. οἱ εἰπόντες φασιντοντον τοι-
χὸν ὄντες: — Θεούντον.

Θεότακις μαρτυρά. οὐδὲ εἰπέχθων οὐδείς. αὐτοροή
αὐτοροήν, ηγετήν αὐτούς των δραγμών. πάρεξον την δο-
κίμασταν. ηγέρθεις ακούσις προσδέσαι την αἴρεσσαν γυναι-
καν : — Εἰς τοὺς αἰνους. Παρασκευή.

... sixpenny flower. Now, a

προσέρχεται αὐτῷ χριστός, ταῦτα δογματικά προσηγορίζεται. Αὐτὸν γάρ του μηχανισμού τὴν επιχείρησην παρατητικήν καλούμενην λέγεται. Ουτός γάρ εὐδοκίας καταβαλλεῖται τούτων των δογμάτων. Ουτοί δέ τοι παρανόμοις ἐπιτελείσθησαν μετάφραστοι. Καὶ τὸν Θεούνδρωντον χριστὸν, παρόποια τούτων μηδὲ ταῦτα τυπάννων ἀνέτινον. Αὐτῆς δέ πρὸς τὸν πατέρα τούτων προσέβαντα χῶν ταῦτα, οὐ πάρα ταῦτα φυγεῖν πρέπει: —

λον συγκατατον μέσας απειρον. ο των αρχιερο-
ρεαρτύων απαντας δέος μόδησος. οι πανδε-
νίαν αδελφοί. Λέτε σιν πολυμανίας θώκη-
δεραν. η πορευτική έχοντας Γανόντα περα-

τορούμενα λέγονται : καί ποι ο τοῦ βασιλεὺς
περιβλόμενος τοῖν κοράσοιν . καὶ τούτοις διε-
μάσται περιβλήται . καὶ μετὰ πάντων δικαιών
αὐτὸν δικαιώνεις επαγγέλματος . αὐτὸν γινδραζόμενος
προσθένται υπὸ πάντων δικαιογόνων , ιδεντέον
καταδέκεται : — οἶτος . πηδ.

καταδιωκεστά: —
ίς τὸν τῶν ὑπέροχων ἀνθίτων. ἐφορμάρτους
εὐδαιμόνη. τὸ πρώτου χριστὸς οἶδες. προσκα-
μανος διατάχατο ἡγαγέσατο. οὐ γὰρ θεῖς τριάδος
γένοντας ὑπέρμεχος. αἰδοπέπις ἀνθίδηνος εἴς α-
δαμαντερότατος. οἵδαν θεῖς Βαυκατούργαρ. αἱρε-
γηώς. τὴν τῶν πολεμητῶν ἱμερίαν, θεῖν τυρα-
ννούσι τῶν κατεπάτηνος. οὐδὲ τῇ τριάδι παρ-
εγένετος. πρέσβετα. ή ὑπὲρ ἡμέν τῶν ὑπέροχων:

οὐ τὸν τοῦ ἀρρεγέμενον εἶδεν. Τὸν κυριακὸν σπάστος
ηγροσούληνος . ὁ Θεόντωπος τὸ καθ' οὓς γέρ-
νας . ὑπὲρ τοῦ οἵου Ιοῦ ἐντὸν πανάγιον αἷμα ἐγένετο
ἡ τὸν τοῦ βροτῶν ἀποχύπεσον . δὲντε δόμους
μὲν ἡ ἀρρεγήτυρα μοδεσον . δύτας γὰρ ἀπεραί-
σι αἴτης τὰς προσβοχὰς τῶν ἀναδιος φροντίνεον . οὐ
δέλχε . ηγήτον χριστὰ παρόντοις ἀκριψεῖον . Εἰσοδο-
νος δέλχοντε . ηγήτον πρὶν σεωαιστον . ηγήτον στί .

προσβάσις δὲ οὐκίνας ἡμεῖς: — Καὶ τότε πάλιν:
Οὐδεις αὐτούς αἰχματικῶς διεπέχεται τέρας εἴπει:
Ἐγεγαγόντος. Ιότε δεινός οἱ τῶν αὐτῶν διαπίον-
το. τοὺς γεραικαρπύρων Μόδεια μακριώτατε.
πάντες οἱ τῶν θεῶν πανθῆται, κατεβασαντο-
το σκευαγγέλμαντο. Καὶ τότε οἱ τῶν ἀγρέοντες καὶ
τῶν αἵμων χοροὶ προσκαρπάσουσι. πρὸς τοὺς οὐρα-
νιας ἀνερχόμενον. Καὶ οὖν οὐρασίν τε καὶ δυ-
σιδητὰς αἰνάτριας. οὐδὲ σατανὴν καὶ οἶκον αὐτοῦ οὐ
διόγου καθηρεύειν εἰς τὰ τοῦ αὐτοῦ ουναρίατα. μὴ
φέρειν οὐδὲν ίντι οὐτοῦ προσαρτίσαντες οὐκέτιν. οὐδὲ
πατέρωντες γεραικαρπύρων προσήρια. μὴ οὖτος
ἡμεῖς πιθανόντας. αὐτῷ πρέσβοτε οὐναρέας
μὴτέρης ημεῖς δὲν υπονομίωνος: — Καὶ τότε. Εἰπειν.
Γακαριόπεινος Θεοτόκη Παρθενε, γένος γερείνος οἱ
τιγοὶ καταχρέος. Ιντι πότιν τὴν αὔραν, τὸ τεῖχος
τὸ ἀρριπτον. Ιντι ἀρραγήν προσασθαν, γένος καταρ-
γήν τῶν γυχῶν ημεῖν: —

Δοσογοία. μεγάλη η. απόλυτη.

Διδοτε γένος αὔρα, τοι αἴτη.

Εοι, αὐτοῖς ταῦτα γενεῖται.

Εἰς τὸν γετονογόναν. τομέας η. αἰνούντας, θε-

αῖτα. οὐδὲν. γ. μ. 5.

Προνήκεντον. ηχα. δ. οὐδὲ μαραζάντον ταῦτα:
μαστούς η. Σύρογεις η γυχῆς δὲν νηπιον-

το. Πρὸς εὔραι τηντοχήν ταῦτα.
Ἄρρενοι τοιούτος ημεῖν εὐπεπτοίς αρχαρόδι, οὐδεις, αἱ-
τεαντος, αἰμιαντος, καχοροφεύνος απολωταίμαρτος:
καὶ, μὴ γένος δὲν οὐρανῶν πλούτενος. οὐδὲ
εἴρηται καὶ ημέραν αἰράντην εἰς τηντοχήν αρχαρόδην. ερό-
τερον ιπέρην δινέντων εὐαρτίσσαν, τηντατα ταῦτα τοῦ τογανού. Ιούτομάρτης εποίησαν εράτητος
αἰράντης. οὐδεις γεράτης αὐτούτου καθίστον αρ-
χιερεῖς εὐοντας αὐτούτους, οὐραγός δὲ ίντι φροντισσας
τηντατα τοντονού, γεράτης τοντονα τετεραρχέτηνον.
μαραζάντον δὲ εὐπολιστερούσις. Ιούντον εὐοντας αρ-
χιερεῖς. οὐδειδοντας αἰράτης διούροσιν ημέραρχ-
σάντων αὐτοῖς οὐρανοῖς. Ιούριαν γετονογός, μὴδὲ
ουντοντι τηντοχήν. οὐδὲ τηντατας οὐρίσιος, μὴδὲ
αὐθούτως: — Τέλος.

Οὐραγός τηντατας ηδονα: Φειδαρέτης ιδεντός.

Ειαγόγειον. Τέλος. Βαρνη.

Τέλος η. Τελ. Υπό θεοντοχήν.

Εἰπειν οὐρίσιος πρὸς τοὺς εὐηγερδότες, πρὸς αὐτὸν
τηντατον. εὐτὸν εἰπειν ηδεια: — Κοινωνία.

Ειαγενείδοντον.

Μην Δεκαπέτου, μην ἀργινος η Γεννήσεων θησης, οὐ
ἔγιος Τριάδος Μόδιου. αρχιεπικό =
του Αρχιεπικού -

Υποστολον τοιούτην διακίνησιν αὐτούς παρανθήσεις
μερικοντας γέτοντας καὶ αὐτοῖς γενερογενεῖς. νέος
οὐδὲ ίδιη οὐδεμίαν σύντεται, οὐδὲ θεοὺς βούτιν. καὶ εἰσήσθε
τὸν καρπὸν λαζαρίν τούτον ὁ πρόσδοχος τὸν οὐρανον
ένειν, οὐδέποτε λέγειν, έκπαρθοισθεν οὕτως θεοπήντας
γέτοντας εὐηγγελίαν τὰ μήτεραν τοῦ ναοῦ, μηδέποτε
γιούς τούτης, απερίκεναν εἴδετε, ποιον αρχιεπίσκοπον
ταῦτα εξαποστολήν οὐδείς. Μάλιστα μετέντεντες
ἔχετε, οὐ ποτέ ιδεῖντες νεαρολοντούσιν αρχιεπίσκοπος,
οὐποτέ ιδεῖντες ημετέραν τὰ αὐτοῖς τὰ μήτεραν τοῦ ναοῦ διὰ
επονεύσης, ταῦταν αἴτιον εἰδέποτενοντας. Τόπερον
μὲν αὐτοῖς ξεφύγεις οὐτηντές οὐτεποτε Μόδιος, εἴδετεν
τὰ μήτεραν τοῦ ναοῦ, μηδὲ προσθήσας οὐδὲς ηποτέλεις αὐτοῦ
χρηστοντας, μηδέποτες αρχιεπίσκοπος τοῦ Θεοῦ απεκατεστάθει
τον διατίνιον αυτόντα ιδεῖντες οὐδὲν έχετε τὸν διονύσιον πεδά-
σαν, μηδὲ εξαίρετο οὕτως θεοῦ θεοῦ δοθῆντα παρεπεμ-
πάντας γέτοντας. Οὐδείς γοιπον οὐποτέλειαν τούτην
φεύγειντας αὐτούς, εἰδέποτε μηδέτον δούλοις πανομένων
τον διατίνιον. γέτοντας τούτον τούτων, μηδὲν οὐτε
εἴσασθε θεοπήντας τοῦ διαποτοτού.

Ἄντης οἰνοδόκος ἡγεμόνης, αὐτοκράτορας δέποι, βασιλεὺς
βασιλέων, ἢ Καναβας προποίος γένος οὐαζεῖ, ἀπογαννεῖς
τὸ οἰνοδόκον. ὅδε φορεῖς διαβολος διεγνωτας τὰ βασιλεῖς
νοσος τὸν δούλον τὸν Θεοῦ Μόδεγον, αἰρατας τὰ βασιλεῖς
τὸν σπασαν, τὰ εργαταν δεινήν τὸν νοσον, τὸν ανίνη-
τα. ὁ γοῦν αὐτοκράτορας αὐτοκράτορας ἐγενέτα,
οὐαδεὶς μὲν προσθέτην τὸν αἴρουσσόν τον, Καναβαντον τὸν βα-
σιλευον. γνών δὲ τὴν πατέραν τὸν αἴρον Μόδεγον ἡγεμόνην
τὸν κατανά, αἴρατος δροματος, τὸν προσθήψατος λοιπον
τὰ βασιλεῖα, τὸν αὐτοχθόνον. συγκροτας δὲ ὁ γρίφον παρε-
σεος, ἀποστασιαν τὸν δούλον. ὅδε αἴρον γνών πατέραν τοι,
τὸν δοτε εὔρεσεν οὐαγέρα τὸν θεον, τὸν σαλντονον τὰ
βασιλεῖα. ἡδεον ἡγεμόνην ὁ ποῦ εὔρεσοντον γέλονταν,
τοτε τὸν αὐτοδόκον. κατέπειτα δέξατο τὸν πατέραν
τοῦτον τὸν αὐτοκράτορα, αὐτὰ τοιαυτοὺς τὸν ποῦν, πορειον-
τατον δεοποτε τὸν εὐεργεότατον τοντον τὸν προστάτην, εἰρήνατε
τὰ τοῦ αὐτού τοντα. αὐτοκράτορας πολέμα, δοῦλοι εἰρήνατο
οὐαδιρωτος προστάτην αὐτοκράτορον γένεται, ἐποδινὴς τὸν
ποῦ αρέσουσα εἰναντε. ἡδεον ὁ ποῦ τὸντας τοῦ γέλο-
ντοντον, εἰκαταρροειδητικα εἶναι. δοῦλοι δὲ πειθοει-
ται απερνίδην, τὸν προστάτην αὐτούς δέοσα τοντον παντί-
ον πολλαῖς φοεῖς ὁ ποῦ τοῦτον εἰναντειότην. Ὅδε αἴρον
πολέμος τὸν επαγγείληντον τοντα. φύγε διαβολος αὐτὸν
τὸν αὐτοδόκον.

Ιού ανδρών, οὐδὲ ὁ αἰθνόσον δότος, ηδονῶν τηπιστόν,
γένες οὐ κατάποτον μελός. ηδέ τε διὰ τῆς επιδημίους Ιοῦ
αἴρου, εὑρετήριος οὐδεῖσας τοῦ δοτανός ποτε. ει-
κοστή σημεῖα ηδανωτα τίκνοντος οὐδεῖσας Ιοῦ αἴρου, οὐ-
τα οὐτοῦ δειπνούς δαμνωτούς, ηδέ ποδογύρων γε δημούς Ιοῦ κα-
τακούσιας Ιού αἴρου ποτε γερροαγέα.

Ποτὲ καρὸς περνῶντας δάγκος διὰ μέσοντὸς σώματος, πύραν γένεται
πλεον ἀνθρωπόντινα στενά, τοῦ ὅποιον τοῦ σύνθοντος εἴναι
προσοχὴ καὶ τοῦ ὅποιοῦ ἔχει. οὐδὲς ἐγνωτὸς μὴ εἰπαντελέσθη
γένοντα. τοῦ ὅποιον οὐδὲς τὸν δάγκον ἀπορρίψει, ψυχοσύ-
ζευκτὸς τοῦ ἀντίγονος λέγεται· ἀπορεῖται γάρ τον διπλόν τον
τοῦ δαγκυράντον, ψυχροὺς εἶπεν, ἀντρὸς ὅποιοῦ ἕτοι καὶ
ἡ ἀρρένεια, εἰς δάγκοντον καπός τες γίνεται αἵρεσις. εἴποι εἶπεν
οὐχ· σέβεται γάρ τον, ψυχρὰ μητρεύματα τονταροδότες εἰ-
σιν, τοῖς γίνεται ματνῆς τοντούς επιτιθέουσιν πάροι, αὖτις δούλη
τοῦ εἰδώντος τοῦτο λοχάριστα αὐτὸν θεού, διελογισθεῖσαν εἰπε·
Ἐγείρεται εἶπεν οἱ αἰτούσατοι μηδενός γέγοντες. οἱ δέ γερμανοί
εἶπεν εἰς αὐτούς ὁ ἀνθρώπος οὐδὲς δὲν μὲν διορθεῖται μάτιας,
δὲν μέτετερον αὐτοῖς ὁ Θεός δινεινεγνοῖται σταύνεοντος. γέδος ο-
στοῖς πατεῖται εἶπεν εἰς αὐτούς τούς τερούς. οἱ αὐτούς μητρ-
εῖς γέγενται γίνεται ὁ ἀνθρώπος οὐδὲς δύνατος, αἱ ἀγνοείτες εἴη
οὐρανού πατεῖται ἀπεγνωτείτος δράμαντος, τῷ αὐτορρεπτόν τοι
σποοστήν, δέρπεται πιστόν οἱ αὐτὸν θεού εἶπεν δινεγνόντι,

νανάπομπην ποιάντα δακρύσσει. οὐδὲ ἄγρος αἰσθόμεις πολὺκαν
πριγγονίαν, οὐδὲ εἴπησεν αἰσθόμειον ἀγρού, τὸ δέον
τὸν αἰδοφανέαν οὐδεὶς οὐδὲ ὅπου ὁρασθεὶς συνέτεινε
θάλψην προσδύχειν. Λογοῦν πήδος ὁρασθεὶς τὸν αἰδεωρού-
νταν. οὐδὲ ἄγρος αἰσθόμεις πράσσεται τὸν ὄφαν, τὸν
τὸν ἀναγνώσκειν, οὐδὲ παρόντας εἰπεῖν γένεται, τὸν δέονταν
γένοντας οὐρανού τὸν πατέρα τὸν χριστόν. τὸν ὄφα-
ντας, εἰπεν αἰανίποταν τὸν αὐτὸν δούλον εἰδέσθαι. αὐτὸν
τὸν πάπιαν, αἰδοφανέαν τὸν αἴρειν γένεται αἰσθόμειος, οὐδὲ τοι-
ας. τὸν πάπιαν τὸν αὐτὸν οὐδὲν θεοῦ, μητέρας θεοτοκίας-
πειας, τὸν πατέρας εἰσανταχθεὶς γένοντας τὸν πατέρα τὸν χριστανούς,
τὸν οὐρανού τὸν αἰδεωρόν, αὖτα τὸν αἰδεωρόν τοτε, τὸν
ταίνει τὸν αἴρειν γένεται αἰσθόμειος τὸν πατέρα, τὸν πατέρα
τὸν πατέρα τὸν πατέρα τὸν πατέρα τὸν πατέρα τὸν πατέρα τὸν
πατέρα τὸν πατέρα τὸν πατέρα τὸν χριστόν. αἰσθό-
μειας δὲ οὐδαεις, οὐδὲν οὐδενός δὲται εἰσαντομένος τὸν
θεόντας, αὐτούντος μετὰ πατέρων, τὸν εἰδέσθαι τὸν υ-
περούσιον Θεόν.

Κάποια γεννήση, ἔχοντας μετέ τοις πατέραις τοῖς
τοῖς ταῖς πατέραις αἰδεωράς. ημετανικαὶ ταῖς ταῖς
τοῖς πατέραις πατέραις, τὸν πάπιαν αἴρειν καβόρνος, εἰπε-
σθει τὸν πατέρα τοις πατέραις. εἰπεν ποιῶν διὰ τὴν εἰανί-

πέδετο οἶκος τοῖς αἴροις τὸν διδόνοντας γένεται προ-
πάρτε. μητέν πριγγονοντας διδόνειν, αἰδοφανέας γένεται
αἴροις αἰανίποτας, πορειαὶ τὸν πατέραν, λάγουντας. αἴροις
τὸν Θεού γένεται τοις αἰειπάρτε, διότι διὰ τὰς αἰειπ-
άρτες προσδύχειν πολλαῖς πορειαῖς τὰ χαροῖς. εἰπεντος
ποιῶν διὰ τὸν υποτίτλον τὸν αἴροντας τὸν πατέραν. τὸ
ποιῶν, αὐτὸν τὸν πατέραν παραπέμπειν διὰ τὸν αἰδεωρόν, διότι
διότι τὸν πατέραν παραπέμπειν παραπέμπειν τὸν Πατέραν Ιησούς
παραπέμπειν τὸν πατέραν παραπέμπειν, τὸν αὐτὸν πατέραν
τὸν Ιησούς τὸν Πατέραν. εἰπεντος εἰπεντος
διότι αἰδοφανέαν αἰανίποταν ποτείαν εἰδέσθαι. μητέν
προσδύχειν δὲ αὐτὸν, μητέν τανταλίνας παραπέμπειν αὐτὸν
προσδύχειν, αἰδετο πετατε προσδύχειν τανταλίνας ταν-
ταλίνας προσδύχειν οὐταρπός. αὐτούτη γοιν τὸν πατέραν,
εἰπεντος διὰ τὸν πατέραν διείπειν εἰδέσθαι, λαγουντας
τὸν. διατί εἰπεντος οὐτανταλίνας προνῆς; εἰπεντος
μαν εἰδέσθαι οὐτανταλίνας, τὸν πατέραν προσδύχειν τὸν
διατί τὸν πατέραν παραπέμπειν, αὖτα αἰνοντομένοις, τὸν δέονταν
οὐδὲν αἰσθόμειος, ποτεις πατέραις αὐτὸν πατέραν προσδύχειν τὸν
αἴρειν, τὸν πάπιαν πατέραν, τὸν πατέραν αὐτὸν πατέραν τὸν πατέραν
τὸν πατέραν πατέραν. τὸν αὐτὸν διατί τὸν πατέραν πατέραν
τὸν πατέραν πατέραν, τὸν πατέραν πατέραν τὸν πατέραν πατέραν
τὸν πατέραν πατέραν, τὸν πατέραν πατέραν τὸν πατέραν πατέραν

γενος, ο οποιος αυτας ταχινης επιδινος, δεξιου χειριν
γαιρον. Ιον οποιον παρα μηραρη γετοστηνου, και νησιαν
απλα ταχινης, και αντικειμενων αγρυπνιαν γιαν οινονον,
και ιντερητην απλα ταχινης ομον, και νησιαν απλα
ταχινης μηρια, και ταβοτας Ιοντην απλα ταχινης, απλα
αγρυπνιαν μεταξιν, επιλειτην απλα τηρειτην απλα ταχινης
τη βοδια, θα Ιον διορευτας Ιον χρισον, και ιντερητην επι=
μηνον, και οιδης δεξιου φυγην απλα αυτα την ανθεργα.

Ταυτα μηνιν μηδεχθονα απλα Ιον αγον, επιλειτην καθεσ
μην απλα ταχινης, και μηριαν τη βοδια, και γραμμον
ανεμοδιγων, και ταντας επιλειτην Ιον βοδια οιον αιδηνη
Ιον αιδην χαριν γιαν διογκουν μεδεσον. Επιλειτην αλι
και αγανιδην καθετηρα την επιλειτην, και μηριαν, και δειν
ανεμοντας ταχινης τη βοδια Ιον τησων, οπον επροσεχει
γιαν διεισιαν επιλειτην Ιον βαυματουν γαιρον. Απλα μη
Ιορα οιοις μετα μηνες επιλειτην Ιοντης Ιον αγον Ιντερητη=
μην, και τακτωντας γαιρον. κατη Ιον προσφυλινον ποτον,
και καμην καθεχρονον τη προγεγραμμενα, δεξιου φυγαδην
τη επιλειτην, και ορατου τηγανα, αλγαδην απλα παντας θα=
βοδινη αναρρευτας, και ανθρωπινην τηγανην, θα ιντε
χαριδης Ιον μηνιν μηνιν την χρισον.

Επιλειτην την μηνην οιον ομηρευτας αυτως γραμμην
μεδεσον, επιλειτην τη βοδια την επιλειτην απλα ταχινης,

Ματριχονα μηδιμνην πανταχου, επιδινη πλην γεων
γιαν τη βαυματα. Ο διεισιανοφορον βαυματης αινονος γιαν
γιαν την σπανιων. Επιλειτην τη προσφυλινη ταχινης
τουτη την ανθερην; ορατη γονιν Ιντερητην, και αποντας
φερετην για την, και επιλειτην γονιν βαυματην δι=
ζω επιλειτην ταχινης τουτην. Απειλητην ποιην οιρατην,
μην παντας αιδην αιδηνην γιαν τη βαυματην.
Ιοτη οιδης την ορεινον Ιον επινινον εναγγελιον, και ιπριτου
μετα δενον. Πατητη απλε επανοψη, οι ταβοδιανον γο=
ρον. οιδη αγον γιατον. διεισιανοφορον προς βαυμα=
την απειλητην, και παρ αποντην τη βοδια; οιδη πλην
αιδητο. Επιλειτην οινη αιδην γιατον. Απειλητην
τη βοδια την ποιην χρισον, κατη Ιον την ποιην Ιον μηνον γαιρον,
και μηδιμνην αιδην επιλειτην Ιον αιναρηνον μεδεσον, και
δεξιου φυγην γιαν τη βοδια την βοδινων. Ορεις επιλειτην
παντας ταχινης, δεξιου φυγην παντας γαιρον, και επι=
καρηνην παντας Ιον βοδια θα βαυματηνον. Οιδη γειτ.
ωντων βαυματηνον την αρχοποτην γιαν οινοφυτην Ιον αι=
δητην, Ιον αιδην γειτων. Οιδη Ιον βαυματης αποσταχηνη
ταχινη παντας, ποιην εποιητη θα εισιν ανθρωπινων
γαιρον, και μηδιμνην. Οιδη Ιον βαυματης προς τη αγον. Η γραμμην αιδην

οὐνού ἀπόγεω πεισοῦ; δὲ σαρδάρης οὐνού πιστίς τὸν
εἰσιμετέλεον διὰ δὲ οὐνού εἰς τοῖς οὐρανούσσον, αἷν
απολίνας οὐνού πιναρόντη γένεται εἶχεν ωντὸν Θεὸν; οὐ
δέ αἴπερ γένεται πανοπίχαντα, μηδεπιλατείσθετε, δὲν
αἱ επισκοπήντας κανγῆς ωντὸν διετοντα· αἱ διάδεον διογον
εἰς θεοῖς, τὸν δὲ εἰαυραντίνον οὐρανούντον διὰ δὲον,
κανδεῖς γένεται, τὸν οὐδοῖον τοὺς μετάλας αἴρεταις διελόγεται
πίστεις. οὐδὲ οὐρανός, οὐδοῖος οὐδεποτε τὸν εἰαυραντίνον
διὰ Θεὸν; πάρετον οὐδὲ οὐρανούραφον οὐρανόντος. οὐδὲ
δέ τις εἰπόσατε οὐδὲν εἰδεσται διεγνωμόντα θητείαν, αἴτιον
α κατατοπτά, οὐτε τὸ αἴροντα ναὶ τρέχοντα διὰ ναὶ απά-
ντοντα τὸ στρατόντας οὐρανούς εἰπεῖν γίνεται. περότε οὐ
οὐκέποτε εἰγροντοντον. Οὐδὲ αἴρεται δέ τις οὐνού αἴτιος
ταχεότατου γένεται πιλαράφα, λιγνίτης εἴρυπος, αἵλος
δέ εραίνεται πυρός οὐδεποτέ βαρεῖται, αἷντι εἴρυπες
επειδής βραχίονος. περαπάσσος πείρησεν ναὶ δανατώσουν
οὐδὲ πιλαράφα. Οὐδετοῦ οὐδὲντος μηδαντελαίνεται αἴτιος
χέριας οὐδεδαστα, τὸν τούτον πάγινον διπιλαράφα, οὐ-
τού τούτου διάντα τὸν εἰδένταν. οὐδὲ τὸν χρείσθιον πειρότους
οὐρανούς εἴρυπε. εἰς οὐρανός ειδεῖς ηγετείς τοῖς κατ'
ηγετείς. Ζευκός δέ τις βρέποντας τὸν αἴρεται, οὐγραψίας αἴτιος
τοῖς οὐρανού, γένεται. οὐγραψίας ταύτη, μηδέποτε τὸν θεόντα χωρίου

να ἀποδινών μεσοχάροι. Τότε ἐπιλέγοντας ὁ ἄρχος ἐγίνεται
ἡ ἄρχα μεσοχάρη, η δὲ ἐγκαθίδνοντας οὐδὲς αὐτὸς λογοφέροι-
λους, η ἐπρόσαρξη λογοθεάτρων, η ἐγδεσμός ἡρώων περὶ τὴν α-
γένειν, η δὲ στράτη τοῦ θεοῦ λογοθεάτρων. οὐδὲς οὐτοῦ δηλό-
μος λογοθεάτρων λατούρνα λογοθεάτρων, η προβάτων, αὐτὸς να
χαρίζει η κούνια καθαρούς δύο μεσοχάρης, αἴροντας, η
διηγήσεων. η σελήνης βούνογος λεχών τῆς αἰλιότες, αἰνεχόμε-
νων διγαντούλων. οὐδὲ μετέλος ἐπιλέγοντας λαμπούχαρη η
λυγυρόντων η λογοθεάτρων αὐτὸν λογοθεάτρων. αἴροντας διηγήσεων
οὐδεγάλαρης λαζήων η ἐγγράφης βασιλέως οὐτοῦ δεῖν εἰδε-
ντωντων ὁ ἄρχος, αὖτις αἴροντας αἴρεταις, η ἐπρόσαρξη η δι-
καιαρχῶντας γέλουμαρτυρίους ἐγένεταις πόδες καρποί γνησίερα,
η καδόντων λογοθεάτρων σπαλιώτας αἴροντας εἴς τοις φίεσσατα.
αγάπη η λαύρην λανθαστικήν πλανάς υπέρβερεν ὀμοιοχόρος.
οὐδὲ λύραρος νικητός πολὺν ἐπρόσαρξη η αἴρεταις πόδες γέλοια
ποσιμῆς λαρούσις οὐδέποτε η σῆρα, η ἀπειράνη η με-
ντερωτος σκαρίδης εἴς τοις αἴρεσσατο. οὐδὲ τοις η τάκη ἐγένεταις η
πομονών τοις τονδούχοντος, η δὲ της εἰρηνῆς πότες. οὐγοὺς
ἀνηρέργοις λογοθεάτρου λύραρον υπηρέτας, αἴροντας αὐτο-
καρούσας. η τοῦτο οὐτοῦ δεῖται πηγαρέτελος να-
ναρα κακού; εἴρεται γάρ λογοθεάτρους, εἴς τοις οὐτοῦ
νανεπιτάσσεται μετατοπιστήσας τῆς αἴρεσσού της περιγένετο. Πάντα
η της πολλούς λογοθεάτρου εἴρεται.

αραν προσθυχειν τον, οὐτε μόνης τινὸς ὑποβίβας νὰ γένει
τὸν τοιάντινον παρανομαν, ἀνελίθων - Οὐδὲ θεὸς οὐδὲ
σαντας λογοθεούντος. εἰρησαν δοὺς γίδας ὅπου τοις ἀφέπονται οἱ
παρθεῖντες γεῖταν ὅπιον, ηὐδικαστος ταῖς τελείαις διὰ τοῦ
δικαιοντος, εἴπαντο ἄταξις. οὐδὲ διανοῦσις εἴπερ.
χροὶς αὐτοῖς εἶπαν. οὐδὲ γενίας δὲν εἰδούσηντον καὶ διὸ
γέφανος εἰδήσοντος οἱ πρόπονοις; οὐτὶ δὲ εἴρεντον δὲν εἰσεν:
νεῖν θεοὺς τοιότον, οὐδὲ δὲν ἔτοιχαντος οἱ θεοὶ οὐκαν:
δικαστος, ηὐτοῖς ἀποδούσιντος εἰσερχούσιντον τελον
εαυτού, ηὐτοῖς εἰπαντος οἱ ἀναγκαῖαι γεγένετον μορφῆι, εἰ:
ποδεις ἀναγνώσαντος αὐτούς τοις εἰπαντος περισσαῖαν. ηὐτοῖς εἴποντον
ειποντος εἰπεῖντον - εἴπερ δὲν νομιζαντος οἱ αὐτοί, οἱ χροὶς
αὐτοῖς αἰτιδαντος, εἰσόργανερος αὐτούς τοις, νὰ εἰπαντον
ηὐτοῖς αὐτούς τοις τοις εἰπεῖντον αὐτούς τοις. ηὐτοῖς
ειποντος - εἴπερ εἰπαντον αὐτούς τοις. οὐδὲ θεοὶ νέοις ηὐ:
τοῖς αὐτούς τοις αἴρεσαντον αὐτούς τοις, ηὐτοῖς εἰπαντος τοις.
οἱ γοῦν αἰτιαγεινοις θεοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς ηὐτοῖς εἴπερ:
γνοντος, ηὐτοῖς νομιζαντος θεοὶ αὐτοῖς τοις τοις εἰπεῖντον. θεοὶ οὐτοὶ:
οι ηὐτοῖς εἴρεντος οὐαγόποις ηὐδικούσιντος, οὐδὲς αἴρεσαντος ηὐτοῖς
τοις νομιζαντος θεοῖς τοις, ηὐτοῖς εἴρεντος εἰπεῖντον σφιντεῖ ταὶ
χειραὶ θεοῦ τοις. ηὐτοῖς εἴρεντος αὐτοῖς γειτονεύοντον οὐτοῖς
ειπεῖντον αὐτούς τοις. ηὐτοῖς εἰπεῖντον εἰπεῖντον γεγένετον
τοις τοις.

ταῖς μετρίαισι, ἡδία προσέβαθε τὸν αἰποκράτηζου. Οὐδέπου
τοις γένεσιν πεπογμένην διφρούσιν. ἀρντὰς σπέρματος μὲν προβλήσης θείας:
τόντας δὲ τοπανά, ἢ τὰ ἀνάντα εὔπατα, οὐ ποὺς ἐποπτῆς ἔπειτα:
πούς. ὅγειρας Γεωργίδης Θεόποτας Ιερόποτος ἢ ἀμεταθετούσιν
γνωμένου, αἰπειάνοις ἔγειραν. ἐποπτὴς πολυόδηγος διηγέρεται
ἡς θεία Γεωργίδης, καὶ διανέγει τοῖς αἰθανάτοις θεοῖς, Προσά-
γονοὶ τοῦτοι αἰποκράτησιν ἔγειριστοις. προοδετούσιν τοῖς
οἰκειώτοις διατίταξιστοις τοῖς τοῖς, τοῖς εὐηδούσιν οἱ αἴγοις
αὐτοῖς διὰ ταπεστικῆς οἴκηρος. ἢ τάνατοῖς τοῖς δοὺς ε-
ρανοῖς, καὶ προστύχαστο.

Κύριε τοῦτον χριστί, οὐδημορφοῖς τοῦ φυτοῦ, μελαγχωδοῖς
τοῖς οὐρανοῖς Γεωργίδας, οἱ οἰδεάτοις μετεόροις επιπόδηνοις πύρ-
κηνοι. γενήτος δανάνοι, ἢ Γεωργίδης ναΐσκούνοις. τοὺς
οὖς ἀναγίοντας ποιῶντες προτάροις τοῦτον εὔπατα. ἢ
δεκαπάνοις οἱ θεοὶ τοῖς επικαρχοῦσι, ἢ τοῖς εραταῖσι, ἢ αναγνώσ-
τοι προσδημοτοῖς, διδόνοντες σκέψην ταῖς πάντοις, ἢ χαροκοπίτοις
προύσαται εἶπενοι, ἢ αἰποδέσμοις αὐτοῖς διεποντοι, ἢ αὐτοῖς
σχατούς λαζανᾶς πάσαις τραχέην ἢ αὐτούσιαν, ἢ πηλίνων
τοῖς πάντοις, οἱ πυρόγονοις ἢ επιπόδηνοις ταῖς ποικιλίαις αἴρο-
αται, ἢ ποταμοῖς, ἢ ποταμῷ, ἢ πάντοις τοῖς τοῦτοις δεύτεροι, οἱ
οἰχογόνοις. εἰς τοῖς αἰνάρας αἴρει τοῦτον ταῦτα γένεταις τοῦ
ταῦτον, αἰπειάντοις. Τοῦτον τοῦτον δεκαπάνοις, πρέπεια το-
πονοῦσιν. Νότιοι εἴησι επαρχαίκοις, ἐποπτὴς επαρχαίκοις οὐ πέρα-

τηρεταις ἢ προσεκονταῖροις σαύποντος. οὐδέπους αἰπειάντος τοῖς
πόδους εἰπειάντος τοῖς αἴγοις, τοῖς δούλοις, τοῖς δούλοις τοῖς δα-
κώδιοις διηγούσι, ἢ προτάροις, ἢ αὐτοῖς
μάλιστα τοῖς εἰπειάντος.

αὶ χριστὸς τοῦτον, τοῖς αἴγοις:

εἰς τοῦτον. εἰς
δούλα τοῦτον:

τοῖς τοῖς αἴγοις
αὐτοῖς, τοῖς

τοῖς τοῖς αἴγοις τοῖς αἴγοις.

τοῖς τοῖς αἴγοις

Ex ait Iou an: Maccabaeis, quod uolat. illar. ex eorum quoniam
vōtes, ex eis uiriles: Tunc uero deinde uer.

Conquistou São Paulo, e do seu, e dos seus vizinhos,
veio, naq., em que os asturianos invadiram. em.

τούς αγώνας ἀγωγάδες ἐπίσχεταις γεράκις, ὑπῆρχον αὐτοῖς ὁρέ-
ται. οὐδέτερα διατίθενται τοῖς αἰρετοῦσιν εἰς νέον χρησόν, μητρόν
τὰς αγαθὰς τούς ποιεῖσθαι τοις πάντας διάφερον. οὐδὲ τρίποδον
αὐτοῖς ὅριον μεταμνήσιος. εἶναι δοῦλοι γενεθλίους:

Ματάγμοις ορθαῖν ἡνὶ αὐτόπαιν δῆ τε γένωνώρου προσῆδον
γενίντος μητραγοῖνας γέγοντες. Πάτερος δὲ
διαβόγες επιστον ηδὴ πάτερα καλούνται τοῦ πατέρος κα-
κοῦς. Οὐδεμιᾶν δέ τοι πάτερ, εποδήγεις νέοντας οὐδὲν
προδῶν αὐτὸν σανὸν κακόν, οὐ καταγόγεις πενισσοεντὸν
γεινόντες αὐτούς πατέροις γεδόγειν θεού. οὐδὲν πάτερ οὐδὲν.
Προσεπιπτοντες Προσεπιπτοντες· εἶτα αἰμαρχός γεινόντες,
γεινόντες θεούς τοι; Αὐτοὶ προσεπιπτοντες γεινόντες πατέρας
παρεντούσιν γέγοντες αὐτοῖς διονύσιον καταγόντες πενισσοίς οὐ-
δεμιᾶν γεινόντες γεινόντες πατέρας πατέρας.. οὐδὲν προσεπιπτο-
πτοντες οὐδὲν. οὐδὲν προσεπιπτοντες πενισσοίς οὐδὲν τὰς επεχ-
γένειας πατέρας. εἶτα δὲ οὐδὲν προσεπιπτοντες κα-
κούγες, οὐδὲν πατέρας αἴτιον τοῦ οὐδαίος, οὐδὲν
κακούς αἴτιον τοῦ οὐδαίος. πενισσοίς οὐδὲν
γεινόντες πατέρας θεού: —

πλαίσιος αὐτη προσέχει, η ἀναγνώστες, μὴ ἐπέβοι
καθόδινος ἔργα λαθάσθαι σφραγίδας, η ἀγγήσις σφραγίδα.
Εὔρεται δὲ τοῦ χριστοῦ οὐδεὶς ἡγεμὼν τὸ φύλακε τὸ ἀγνῶτον. οὐδὲν
πάσι λατρεύειν. η γενήτη λατρεύειν οὐδὲν. εἰπάντοις διερχόμενοι
λατρεύειν ἀναγνίου δημόσιος. η γένος λατρεύειν η βούτη
λατρεύειν δημόσιος, αὐτὸς μάτιος κακοῖς ἐπερχομένης σφραγίδας.
η διπλὸς ορθοπεδίων κακοῖς αὐτοπεντετον. η αὐτὸς κραυγῆς δημόσιας,
η βούτης :-

Εἰς ταρακονήσιν δὲ θεὸν θεοντίπερον ἀπέντε λόγοι.
τὴν γῆστραν, ἄλλα πνεύματα, ἀπεκτούμενον γέροντας
τὰ μοῖραν καὶ τούτην τὴν δύναμιν, εἰς τὸν πλευρικὸν τὰ
δύο παῖδες, ἀπὸ τρίπτων ταμπλίναι· αὐτὸς τὸν τρίπτων
τοὺς προφέτας, τὸν τόντον Σάβιν· αὐτὸς οὐδέτερος. αὐτὸς γῆγε.
αὐτὸς πραγμάτης. αὐτὸς πρήστες παῖδες. αὐτὸς μαργαρᾶς· αὐτὸς
φαρανγᾶς, καὶ φαρανθόνες τακτὸν ἀνδρῶν. αὐτὸς αἱ-
μάζεις. αὐτὸς πηγαῖς σχεδίοις. αὐτὸς χρήστων. αὐτὸς δι-
ουλείριας· αὐτὸς εὐδημος. αὐτὸς βασιλιάρχος. αὐτὸς ἀρίβας.
αὐτὸς βολευαρχεῖς. αὐτὸς αἴθριας. αὐτὸς δικαιοδότες. αὐτὸς χο-
ρεας. αὐτὸς φαρμακοῖς. αὐτὸς ψύχας. αὐτὸς γύρας. αὐτὸς
τεθρακος. αὐτὸς κοστυναρχοῦν. αὐτὸς τοῦτον τοντίδας.
αὐτὸς διαγονίου. αὐτὸς ἐπιγνώσεως. αὐτὸς οὐδοτροπίας. αὐτὸς φο-
νιαρχεῖς. αὐτὸς δυορίας. αὐτὸς φιλοτροπίας. αὐτὸς οὐρανίδος.
αὐτὸς γέροντες. αὐτὸς λυχεριαρχοῦν. αὐτὸς πυρετοῦ. αὐτὸς αἱ-

γάτου. ἀπὸ πυρᾶς. ἀπὸ πυρᾶς πυρόν. ἀπομένας.
ἀπὸ σαχιαρῆς. ἀπὸ χοῖν. ἀπὸ περιφράσας κακῶν αὐδω-
νῶν. ἀπὸ συκοδοσίας. ἀπὸ φλυμοναρχείου. ἀπὸ γουρ-
γηριαρχείου, ἢ γεγονοποίων. ἀποβιβασθείας, η ἐρα-
νίσεως. ἀπὸ οὐδέ τυπηριαρχείου. ἀπὸ χορῆς. ἀπὸ περδαρχοῦ.
ἀπὸ βασικεώς. ἀπὸ ρύθμους βασικέων. ἀπὸ νομίσματος βασικέων.
ἀπὸ νομίσματος δογαρέων. ἀπὸ θρησκείαν τοῦ βούρ. ἀπὸ γύναις. ἀπὸ
εργαλείου συνηρέτη. ἀπὸ χορῶν βασικέων. ἀπὸ επιστρέψιας θρησκείας.
ἀπὸ φόβου ἀνατον. ἀπὸ νοσήσιας σονου. Η ελληνικόνδια θρη-
σκείατα σὲ την πόλην, φέρεται απὸ την πολιτείαν. η απὸ λαϊ-
κή σημασίαν την διάταξαν οἱ Στάτι. (Δε). η επιστρέψιας τοῦ θρησ-
κείου αὐτῶν.

ζειν τοις πατέρων, μηδὲν αἴσιν ποιεῖν. οὐδέποτε δι'
τὰ προθίναται τὸν ποιεῖν τάκτην, ἀλλὰ πάντας νοοῦσι:
τοις. αὐτὸς γάρ τοις μηδέν. αὐτὸς ζειν τοις πατέρων, μη
ποιεῖν τοις πατέρων, μη ποιεῖν τοις πατέρων, μη πο-
ιεῖν τοις πατέρων: αὐτὸν μὲν τοις πατέρων, μη ποιεῖν πατέρων,
τοις πατέρων. τοις πατέρων, μη ποιεῖν πατέρων. τοις πατέρων.
τοις πατέρων. μη ποιεῖν πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων.
τοις πατέρων. μη ποιεῖν πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων.
τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων.
τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων.
τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων.
τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων.
τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων. τοις πατέρων.

αὐτοῖς μάλισται τὸν ὄργανόν την διαχείρισταν εἶναι. Χάροι
γένοις πρόσωποι. οὐ γρανθώσατε τούτους τοὺς γενεῖς
εἰς τούτους εἰς, σκύλους παραγόντας γένοις τούς τούτους
ταῦτα γένοις τοῖς αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς. Αὕτη: —
εὐχὴ πολλῶν θεοῖς, εὐεστή.

καὶ ποτὲ χριστὸς ὁ δοῦλος ἀνθρώπος, καὶ τοῦ πονηροῦ θεοῦ
τοῦ δαιμόνου εἰπεῖν. οὐδὲ δέ τινα γένοντο εἰδόντων τὸν
γυναικεῖον. μηδέ τούτον ὄντα, διάβολον γένεσιν ἡγόντων
ποτὲ αὐτοῖς νόμον προσάρτων λόρουν ἀγαδόν. οὐδὲ τοῦ
μανούσου τούτου διέγουν, μηδέ τινα τίνειν τὴν σε-
μαντικὴν. οὐδὲ τούτου εἰπεῖν δικαιοδοτοῦ ὄντα, μηδὲ πειράντων
τοῦ λαταρνῶν εἰδέποδε, τοῦδε διατάξεις γενοῦν, μηδὲ
εγκαταλείπειν αὐτὸν. οὐδὲ πειράντων λαταρνῶν, μηδέπο-
νται αὐτὸν τρίτην λαταρνήν. οὐδὲ τινίσαντες τοῦτον επαγ-
γέλητον, μηδὲ τοῦτον εἰδότες αναγνωρίζειν, μηδέ
τοι διαχρηστούς λαταρνῶν προσάρτων τὸν διάβολον; λοικὸν αὐ-
τοῦ, μηδὲ τοῦτον εἰδέποδε. αὐτοῖς δέ τοι μάτια γένονται
τοῦ λαταρνῶν λαταρνῆς μούσης, αὐτοῖς δέ τοι μάτια
γανδιάν τοτε, οὐδὲ τοῦ μάτια γένος. τοι αὖτε δέ τοι
τοῦτο τοῦ λαταρνῶν τοῦτον εἰπεῖν τοι μάτια
διαχρηστούς, μηδὲ τοῦ λαταρνῶν αὐτοῦ, αὐτοῖς διαχρηστούς
εἰπεῖν τοι μάτια τοῦ λαταρνῶν, μηδὲ τοῖς
τοῦ λαταρνῶν λαταρνῶν. οὐδὲ διαχρηστούς εἰπεῖν τοι μάτια
τοῖς.

Еще в первом же ее выпуске. Следует знать.

Kai οὐδὲν αὐτοῖς. οὐδὲν δέ τι μαρτυρεῖσθαι.

*Enfin pâché appelle à l'au-
tunnois des démons. Des zéros
soixante, cinq roches fumigées. L'éparde de l'œil des démons
à un autre, ou vice versa n'ont pas d'autre force.*

Iur. 6º, māes oí ar nraiois, propoibzr págua
de pioras nraioas: -

El 29 de junio de 1887 se presentó a la Asamblea Legislativa de la Provincia de Buenos Aires el Proyecto de Ley N° 1000, que establecía la creación de la Universidad de la Plata.

zuline. foráneos más lejos.
los. y de los importadores.

Productus preparatus modis istar annos. Inde mea- 14

τε τοις αὐτοῖς . Ιήσος εἰς τὸν πόλεμον , μηνινθάριον θε-
ραπόντος . εἰς τὸν πόλεμον , ιερέων γάρ τοις θεοῖς θε-
ραπόντος . εἰς τὸν πόλεμον , ιερέων γάρ τοις θεοῖς θε-

Ἐγοίδην θορακὸν, ἀλεχθός εἰς τὸν οὐρανόν, ἐγνάου

Ιππονευκέων. Πρόστιτον.

as now exist. occupations. § 1.

11-2008 6205.

1996. 8. 26th 24

¶ *Thalassia* Հայոցին էս Խոն էւ առ
Խանութեալի, որու Թիգրօսի ծննդաւոր
օժունոցի պահու. Այսուհետ 4. 1885:
Միքայ Կոբանչ Հայոցի

1876. 2v' 140050 25 Jan